

Ára: 230.-Ft

RÁKÓCZI Lajos

2009. Kilencedik szám

Rákóczi Lajos Lapja

Boldog Karácsonyt!

Borító: Papp Inre

KARÁCSONY

Rákóczi *Lap* Baráti Kör

Áldott, meghitt karácsonyi ünnepeket
és békés, boldog újesztendőt kívánunk
a Rákóczi Lap olvasóinak.

Rákóczifalva Város
Önkormányzata
nevében:

Tóth Lajos
polgármester

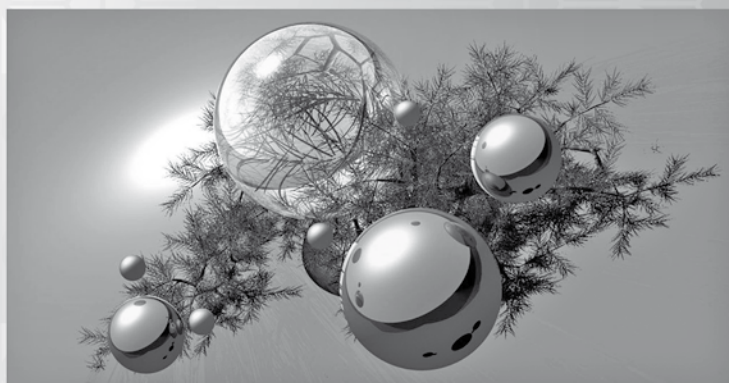
Kármán István
alpolgármester

Rákóczi Lap
szerkesztősége
nevében:

Pappné Benson Mária
felelős szerkesztő

Dr. Varga János
jegyző

Dr. Takács Zsófia
aljegyző

KARÁCSONY

Többgenerációs szeretet

Egy délután egy nagymama séreányen varrt egy játékmackót. Karácsonyra készítette az unokájának, hiszen nem volt pénz ajándékot venni. Szép, arany színű gombok voltak a szemei, és csillogó anyagból kendőt is tett a nyakába. Úgy gondolta, hogy ez az ajándék többet ér minden pénznel, és a szeretet varázsával védelmet nyújthat unokájának, amikor nincs mellette.

Az unoka azonban nem így gondolta. Karácsony este elutasítóan vette magához, majd vissza is adta nagymamájának a macit. Az anyóka csalódottan tért haza, és nagyon rosszul esett neki, hisz szívét-lelkét beleadta, de a kisgyerek inkább játszott a mérgező drága játékokkal, mint az egyszerű macikával.

Az öregnéni elhatározta, hogy eladja a helyi piacon és így próbál valakinek örömet szerezni. Az első napokban nem járt szerencsével. Amikor az utolsó napon épp a pakoláshoz készülődött, észrevette, hogy egy kislány szomorúan az édesanyját kérleli, hogy vegye meg neki, de ő sajnálta rá a pénzt. Amikor indulni akartak az anyóka odaszólt a kislánynak és a következő szavak kíséretében neki adta a játékmackót:

„Tudom, hogy nálad méltó helye lesz. Ez a maci nem csak egy játék, hanem körülveszi a szeretet, a bátorság és mindig segíteni fog neked.”

A kislány elfogadta, megköszönte és édesanyja után sietett, majd eltűnt a tömegben. Az idős néni összepakolt és boldogsággal telt szívvel tért haza.

Ahogy teltek-múltak az évek, és a kislány felcseperedett, még mindig kabalaként magánál tartotta az ajándékot. Minden nap eszébe jutott az a kedves, öreg hölgy, akitől kapta. Folyamatosan követték, váltották egymást az évszakok és a kislányból családanya, feleség lett. Egy vidéki kis házban élt férjével és gyermekével. A kisfia azonban soha nem mert egyedül aludni a szobájában. Egy nap az anyuka kitalálta, hogy odaadja neki a macit és megpróbálja, úgy hátha egyedül is tud maradni. Amikor átadta csak ennyit mondott:

”Ez a maci nagyon bátor és mindentől megvéd. Ha ott van veled, nem kell félned semmitől, arany szemeiből pedig sugárzik a szeretet...”

Másnap reggel a kislány saját szobájában ébredt, és már nem félt, hisz ott volt vele a varázsmacija, és ha szülei nem is voltak mellette éjjel, a bátor állatka megvédte. Ettől a naptól kezdve ő is elválaszthatatlan volt tőle, csakúgy mint annak idején édesanyja, s talán egy napon majd ő adja tovább gyermekének...

Urbánné Kelemen Rózsa: Karácsony éjjelén

Puha szőrű rénszarvas vágat
patája gyémántszikrát hasít az égen
Tiszta, fenyőillat száll fel a légben
Zöld fenyvesek sora tarkítja a tájat

Szellő susog a házak között
Boldog, viruló arcok gyertyafényben
Apró gyermek fekszik anyja ölében
Isten fia a földre költözött,

A szél angyalszárnyak suhogása
Üstökös fénye az, ami beragyogja
s a boldogságot szobádba hozza
Karácsony ünnepe, szeretet varázsa.

Urbánné Kelemen Rózsa: Karácsony csillaga

A decemberi köd néma puhasága
fehérsége, a jég virága,
meleg takaróként vonja be a tájat-
védőn simulva a vacogó világra.

Az utca sápatag lámpái alatt
emberek haladnak, szél hordja a havat,
kabátok gallérján, sapkák tetején
arcokon, szemöldök szélén megtapad.

Az ablakok mint pisla szemecskék,
kacsingatnak mint csalfa menyecskék.
Belül gyertyafények ragyogva gyúlnak-
fenyők illatozva várják az estét.

Ezernyi csillag felragyog az égen.
Békesség honol az emberek szívében.
Ajándékok sora a díszes fák alatt.
Minden szépnek tűnik karácsony éjen.

KARÁCSONY

A szavak ereje

Mennyi mindent beszélünk! Beszélünk ha kell, ha nem, gondolatokat, véleményeket pletykákat mondunk el és mondunk tovább. És mennyi beszédet hallgatunk. Beszél a rádió, a tv, mond híreket, elemző műsorokban közéleti szereplők-ről, eseményekről nyilatkoznak, némelyek szidják egymást, mások dicsérik. Vannak szép beszédek, amelyek építik a lelket, elgondolkodtatnak, vannak romboló beszédek, amik után feszült, szomorú lesz az ember, gyomorideget kap, vagy tombolni kezd. Mindezek – és még mennyi minden – abból adódnak, hogy az ember beszél, szavakat mond, és nagyon sokszor nem is gondol bele, hogy a szavaknak ereje van. Lelket mozgató, sorsokat meghatározó ereje.

Ha egy gyermeknek, de akár felnőttnek is sokszor mondogatják, hogy milyen rossz, buta, ügyetlen, bunkó, faragatlan, gonosz, semmirekellő, akkor egy idő után tényleg azzá, vagy még inkább azzá válik. Viszont ha egy embernek minden gyarlósága és hiányossága ellenére kellőképpen hangsúlyozzák azt, hogy mennyi érték, kedvesség, ügyesség, jóság, segítőkészség, található benne, akkor azon az emberen egy idő után kezd meglátszani a lelke mélyén tényleg ott rejtő szépség, amit valamilyen oknál fogva nagyon rejtőgetett eddig.

Minden vallásban megfogalmazódik valahogyan, hogy Isten megszólítja az embert. Az ember válaszol, és ez a párbeszéd a vallásosság.

A Biblia történeteiből tisztán látszik, hogy Isten miként alkalmazza ezt a „pedagógiai elvet”. Izajás próféta idejében a Messiást váró népnek minden önértékelése romokban hevert, úgy, mint az egykor gazdag és erős ország. A nép fogóságban, a templom lerombolva, megszentégtelenítve. Hol lesz itt a dicső messiási ország? Mi lesz a nagy ígéretekkel? Mit érünk mi az emberiség nagy családjában? Kipusztuló, elfogyó, semmire sem való maroknyi nép vagyunk. Jogos fájdalommal gondolták és érezték ezt így, és szinte már le is mondtak mindenről, ami eddig éltette őket. És akkor az Úr üzen a próféta által: „...Új néven hívnak majd, amellyel az Úr ajka nevez el. A dicsőség koronája leszel az Úr kezében, királyi fejdísz Istened kezében. Nem hívnak többé elhagyottnak, sem országotat magányosnak, hanem így neveznek: én”gyönyörűségem” és országotat: „menyasszony”, mert az Úr örömét találja benned...”

Mint gyógyító balzsam a fájó testnek, olyanok ezek a szavak. Szép szavak, melyek előcsalogatják a jóságot és a szeretetet. Isten népe szinte újjáéled, mikor ilyeneket hall. Sokszor szólt így Isten a prófétákon keresztül, és nem maradt eredmény nélkül. A nép megerősödött, majd hazatért, újra fölépítette országát, templomát, amelyben aztán egyszercsak tényleg megjelent az Üdvözítő.

Mennyire vágyunk mi is, lélekben, anyagiakban, méltóságunkban kifosztott mai magyar emberek, hogy valaki azt mondja nekünk, értékes vagy, minden hibád és gyarlóságod

ellenére szeretlek, melletted állok, és fölsegítlek a mélyből, hogy egyenesen állhass, és örvezzhess országodnak

Karácsonykor azt ünnepeljük, hogy Isten megszólította az embert. Elmondta, mit gondol rólunk, elmondta, mit kínál nekünk. Megtette ezt szavakkal és az idők teljességében tettekkel, amikor elküldte hozzánk egyszülött Fiát.

Ki érti meg ezt az üzenetet? Ki figyel föl rá? Minden évben elhangzik a templomokban, erről zengenek az énekek és a karácsonyi harangok. Erre az üzenetre kéne idén (is) odafigyelnünk, és meghallani benne, ahogyan a minket nagyon szerető Isten féltő gonddal fordul felénk. Elfelejteni a háborgó, büntető, tiltásokkal és parancsokkal dobálózó, hamis isten-képet, és ránézni a jászolban fekvő Gyermekre. Ő az Isten legszebb Szava hozzánk, a megtestesült Ige, mely azt mondja ma is minden embernek: „...Új néven hívnak majd, amellyel az Úr ajka nevez el. A dicsőség koronája leszel az Úr kezében, királyi fejdísz Istened kezében. Nem hívnak többé elhagyottnak, sem országotat magányosnak, hanem így neveznek: „én gyönyörűségem”, és országotat: „menyasszony”, mert az Úr örömét találja benned...” (Izajás 62,1-5)

*Kómár István
plébános*

KARÁCSONY

Várákozás

Kedves Olvasók!

Az év legszebb időszakát éljük! Advent van, a várákozás ideje. Várunk a karácsony szent ünnepére, az Úr Jézus Krisztus születésére. A régi református hagyományok szerint, advent minden vasárnapján más gondolatkört járunk körül. Az első vasárnapon az egész világgal együtt ünnepejük Jézus Krisztus születését, mint történelmi tény.

A második vasárnapon az Ő személyes eljövételének örvendünk, amikor is egyen-egyenként kopogtat a szívünk ajtaján, és megszólít bennünket.

A harmadik vasárnap arra gondolunk, hogy életünk végén értünk is eljön, számunkra is meg fog jelenni halálunk óráján, és így nem leszünk egyedül.

A negyedik vasárnapon pedig karácsony előtt arra fordítjuk a figyelmünket, hogy vajon hogyan és mikor fog Ő újra eljönni közénk a földre, ítélni élőket és holtakat.

Mind a négy vasárnap a várákozásról szól tehát, amelyet mi emberek ebben a felgyorsult világban nem szeretünk. Nem szeretünk várni az orvosnál, a bolti sorban, időpazarlásnak érezzük. Ez az ünnepi várákozás azonban teljesen más, mert már beteljesedett öröme van! Előre örülünk a ténynek, az ünnepnek, amire várunk. Hiszen ha valaki haza készül, már előre örül az otthon töltött időnek, elképzeli, és megtelik a szíve örömmel. Ha valaki utazást tervez, előre élvezzi a táj szépségét. Mint ahogy a Kis Hercegben mondta

a róka: Ha azt mondd 4-kor jössz, én már 3-kor elkezdek örülni! Ilyen a helyes várákozás, mely az egész adventi időszakra jellemző: boldog, örömteli várákozás! Minden Kedves Olvasónak kívánom, hogy ne rohanással, kapkodással, ideges bevásárlással teljen el ez a szép időszak az évben, hanem legyen idejük egy kicsit megállni, gyertyát gyújtani, énekelni, befelé fordulni, és lélekben is készülni az év legszebb, és legmeghittebb ünnepére!

Istentől megáldott boldog, békés karácsonyi ünnepet kívánok, és sikerekben gazdag új évet!

Tisztelettel és szeretettel:

*Kupai-Szabó Tímea
református lelképásztor*

Templomaink ünnepi rendje

Katolikus templom

Hírek: Ismét indult ún. katekumen csoport a plébánián. Várjuk azokat a felnőtteket, akikben elindult valami érdeklődés a hit, a vallás, az egyház közössége iránt. Minden elkötelezettség nélkül, mindenféle előzménytől teljesen függetlenül jöhetnek mindazok, akik szeretnék jobban megismerni azt, amit a katolikus egyház a mai világban tagjai által képvisel. Érdeklődni lehet a lentebb megadott elérhetőségeken.

A karácsonyi ünnepek rendje a rákóczi falvi templomban:

december 24. csütörtök, szenteste délutánja:

5 órakor a hittanos gyerekek pásztorjátéka nyitja meg az ünnepet.

22 órakor éjszakai (éjféli) mise – előtte 21:30-tól zenés áhítat az énekkar közreműködésével

Ünnepi alkalmaink a Református templomban:

dec. 13. Advent 3. vasárnapja: 9 óra Ünnepi Istentisztelet

dec. 16. szerda: -13 óra: az Idősek otthonában Istentisztelet

dec. 20. Advent 4. vasárnapja: 9 órától Istentisztelet

dec. 25. Karácsony első napja: Úrvacsorás Istentisztelet 8. 30-tól

dec. 27.: vasárnap Istentisztelet 9 órától

december 25. Karácsony ünnepe:

délelőtt 9 órakor ünnepi szentmise

december 26. Karácsony másodnapja:

délelőtt 9 órakor szentmise

december 31. csütörtök:

délután 3 órakor év végi hálaadás

2010. január 1. Újév: este 6 órakor ünnepi szentmise

Elérhetőségeink:

Telefon:

06-20/ 823-23-58 (Kómár István plébános atya)

06-20/ 823-23-42 (Győry Zsuzsanna iskolai és óvodai hitoktató)

(06-) 20/ 22-18-130 (Kiss János akolitus – egyházi szolgálattevő)

e-mail: rakoczifalva@vaciegyhazmegye.hu

jan 1. péntek: 9 órakor Újévi Istentisztelet

Minden alkalmunkra szeretettel hívunk és várunk mindenkit, aki meghittebbé szeretné tenni a Karácsony ünnepét, és Istentől megáldott új évet szeretne!

KARÁCSONY

Karácsonyi emlékek

Egyik kedves gyerekkori emlékem a karácsonyhoz fűződik. Visszanyúlik egészen kiskoromig.

Emlékszem, december 24-én, délutánonként díszítettük a fenyőfánkat. Kislány koromban ragaszkodtam hozzá, hogy minél szebb és magasabb fánk legyen. Szüleimmel szaloncukrokat, fényes üveggömböket és színes égősort aggattunk a fára, a végén pedig felkerült a csúcsdíszt is. Itt kezdődött az igazi karácsonyi hangulat, a várakozás izgalma.

Késő délután pedig elindultunk szánkózni. Igaz hideg volt, de a móka és kacagás ezt teljesen felülmulta. Nem számított, hogy átfázom, mert túlságosan jól éreztem magam ahhoz, hogy ezért panaszkodjak. Nem számított, mert nem ez volt a lényeg. A hó szikrázva csillogott a lámpafény alatt. A házakat sokan feldíszítették égőkkel, amik igaz a maihoz képest sokkal egyszerűbbek voltak. Egyszerűek voltak, de szépek. Az ablakokon kiszűrődött a csillogó karácsonyfák fénye, minden házból más és más, mindegyik egyedi volt. Gyönyörű volt. Gyermek szemmel sokkal másabbnak látszott, mint most. Sokkal varázslatosabbnak tűnt.

Miután szüleim elégnék látták a szánkózást, hazamentünk. Belépve a meleg lakásba, az első az volt, hogy megnézzem a karácsonyfa alját. És akkor megpillantottam. Ott volt, amit a díszítés óta vártam. Az ajándék. Persze, akkor még én is abban a szokásos mesében hittem, hogy a Jézuska hozza az ajándékokat, és soha nem is kételkedtem ebben. Szüle-

im teljesen észrevétlenül rejtették el azokat. És mai napig nem tudom, hogy hogyan csinálták, pedig mindig szem előtt tartottam őket, főleg a fát. Nem volt olyan perc, hogy rá ne nézsek. De így van ez általában a kisgyermeknél Szent este. Soha nem kérdeztem meg tőlük, hogy hogyan tudták kikerülni a figyelmemet, de azt hiszem, nem is fogom. Az lerombolna minden illúziót, és széttörnén a gyerekkori emlék varázsát.

Az ajándékbotás mindig gyors volt. Csak egy mozdulat, míg a csomagolópapír fogságából kiszabadítottam az ajándékot. Aztán ragyogó szemekkel vettem szemügyre az új szerzeményeket. És este az izgatottságtól fáradtan az új játékok, ruhák és miegymás között aludtam el.

Hogy átélném-e újra? Egyértelműen igen. Gyermekszemmel máshogy látja az ember a világot. Az ünnepnek meghittebb hangulata volt. A karácsonyi illatok jobban elbódítottak. A fények jobban elvarázsoltak. És persze gyermekként mindenki merészebben éneklte a szebbnél-szebb dalokat. Kislányként hittem a csodákban, a mesékben és a karácsony szellemében, és az évek során ez a hit kissé megcsappant. Az hiszem, éppen itt az ideje annak, hogy újra bízzak a csodákban, persze nem úgy mint gyermekként. Szerintem felnőtt fejjel is lehet bennük hinni. És ez nem csak az én feladatom. Azoké is, akik szeretnék újra átélni a karácsony igazi varázsát.

Tóth Kitti

Fehér karácsony ígérkezett, reggel szállingózni kezdett a hó. Testvérem és én alig bírtuk végigülni a reggelit, Apu körül rohanguztunk, izgatottan kérdeztük:

- Mikor díszítjük fel a fát? Csak este ajándékozunk? Miért nem délelőtt? Én mit kapok? És én?

Apu a bajsza alatt mosolygott, és a kabátjáért nyúlt.

- Ki segít beállítani a fenyőt a talpába? - természetesen azonnal akadt kettő önkéntes.

Anyu lisztet szórt a gyűrűdeszkára, hogy előkészítse az almás pitét. Immár családi hagyomány lett az almás pite, úgy, ahogy másoknál a pulyka vagy a hal elmaradhatatlan volt szentestén. Közben a konyhaablakból figyelte, ahogy kiscsikóként ugrándoztunk Apu körül, várva, hogy segíthessünk. Apu minden évben megjegyezte: „A gyerekek segítettek. Ennek ellenére sikerült beállítani a fát!” - és közben a nevetőránccok összesűrűsödtek szemei mellett.

Kora délutánra a fenyő ott díszelgett a nappali közepén, rajta díszek megkapó összevisszaságban. Anyu nem bánta, hogy este meg kell igazítania nagyrészüket, hagyta kibontakozni a díszítésünk ambícióit.

Az ajándékozás és a vacsora mindig ünneplőruhában tör-

tént, ez még bensőségesebbé tette a szeretet ünnepét. Ezen kívül semmi sem változott, nem szívélyeskedtünk feleslegesen egymással, nem ült ki az arcunkra álmosoly. Egyszerűen adtuk egymás tudtára szeretetünket, egy érintéssel, gyengéd öleléssel, őszinte szavakkal. Csakúgy, mint egész évben. A karácsonyfa és az ajándékok arra voltak jók, hogy a szülők ezt elmélyítsék és egy kis örömet szerezzenek nekünk és egymásnak a durva rohanó világtól félrevonulva.

Az estét először a vacsorával szeretnék volna kezdeni a szülők, hogy utána több idő maradjon az ajándékok kipróbálására, megcsodálására, de mi, a gyerekek nem értettünk ezzel egyet. A nagy izgalomunkban nem tudtuk volna élvezni az étel finom ízét gombóccal a torkunkban.

Szóval amíg a család öltözködött, nekem és testvéremnek helyet kellett foglalnunk a szobámban és énekelnünk kellett, várva a Jézuskát, ami tovább fokozta a várakozás izgalma. Egyszer csak egy nagy puffanás hallatszott a szobából, ahol a karácsonyfa díszelgett, ezért gyorsan kiszaladtunk megnézni, hogy mi volt ez a zaj. Hirtelen ott állt apu ajándékokkal a kezében, egyik a lába mellett heverve, ez volt a zaj forrása. Anyu a karácsonyfa alatt tevékenykedett, pakolta az ajándé-

KARÁCSONY

Karácsonyi emlékek

kokat a fa alá. Nem igazán tudtuk, hogy mit jelent ez, miért ők pakolják az ajándékokat. De egyszer csak világossá vált minden és csak annyit kérdeztem, hogy „miért?” Mi történt a Jézuskával? Azt mondták, hogy segítséget kért a szülőkötől, mert nagyon sok dolga van. Nem akartuk elhinni... A szülők tovább gyözködtek minket. Testvérem próbálta elhinni, végül a sok gyözködés segített neki. De én ettől a pillanattól kezdve nem hiszek benne. Azt hiszem anyu és apu részben örülnek ennek, mert legalább segíthetek nekik a többi évben lefoglalni tesómat a készülődés közben.

Egyesek szerint a karácsony az év legrosszabb ünnepe, mert sok a nyüzsgés-forgás, jövés-menés, mások viszont azt

gondolják, hogy ez a legkellemesebb, leggyönyörűbb ünnep az egész évben. Én azok közé tartozom, akik örömeiket lelik ebben, szeretem az időt a családommal tölteni, az egész ünnepnek van egy ceremóniája; az ajándékvásárlás, a sütés-főzés, a karácsonyfa díszítés, a finom ünnepi menü. Még gyönyörűbb az egész ünnep, ha kint esik a hó. Nem hiába mondják az emberek, hogy fehér karácsonyt szeretnének. Az biztos, hogy közelebb hozza az embereket egymáshoz.

Remélem, hogy az idén fehér karácsonyunk lesz.

Kívánok mindenkinek Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet!

Hajdú Gergely

Karácsonyi gasztronómia

Közeledik az ünnep, és minden háziasszony azon töri a fejét mi kerüljön az ünnepi asztalra. Végignéz számtalan szakácskönyvet, főzős újságot és aztán marad a már megszokott, bevált ünnepi ételsor. És ez így helyes, hiszen a karácsony azon ünnepek egyike, ami a hagyományokra épült és épülnie is kell, még az ételek területén is. Ezért érzem most magam nehéz helyzetben, mert nem is tudom mit ajánljak. Nálunk a karácsonyi vacsorát az „egyáltalétel” és a sütemény jellemzi. Ilyenkor elmarad a leves, esetleg halászlé készül. Íme néhány ötlet, szeretném, hogy aki kipróbálja, ne csalódjon benne.

Sajtos-tejszínes rakott pulyka:

80 dkg pulyka mellfilé, 3 evőkanál liszt, 3 tojás, 40dkg reszelt sajt, 8 dl főzőtejszín, 3 gerezd fokhagyma, só, őrölt bors. A pulykamellet a lehető legvékonyabb szeletekre vágjuk, sózzuk, borsozzuk, hagyjuk egy kicsit pihenni, hogy átjárják az ízek. A szeleteket ez után a következő módon panírozzuk be. Először a lisztbe, majd a felvert tojásba, végül a reszelt sajtba forgatjuk bele a szeleteket. Az előre kivajazott, lisztezett tepsibe belerakjuk a bundás szeleteket, úgy hogy egyharmadában fedjék egymást. A főzőtejszínbe belereszeljük a fokhagymát, ha sűrű lenne tejjel hígíthatjuk, hozzátehetjük a maradék sajtot is. Ezt a masszát egyenletesen elosztjuk a tepsibe rakott hússzeleteken. Alufóliával letakarva előmelegített sütőben közepes lángon kb. 45 percig, majd fólia nélkül még 15 percig sütjük, amíg teteje aranybarnára nem pirul. Köretként burgonyapürét tálalhatunk mellé.

Töltött pulyka mellfilé, körtepürével:

3 db mellfilé, 15 dkg darált pulykamell, 1 zsemle, 5 dkg húsos szalonna, 1 fej hagyma, 1 db színes húsú paprika, 1 tojás, só, bors, 2 gerezd fokhagyma. A szalonnát zsírára pirítjuk, megpároljuk benne a hagymát, a zsemlet vízbe áztatjuk, a paprikát apró kockákra vágjuk. A felsoroltakból és a darált húsból a fűszerekkel a szokásos töltelékét elkészítjük. A melleket félbevágjuk, de nem egészen így szép szeleteket kapunk, kissé kiverjük és a töltelékkel megöltjük. Szorosan alufóliába tekerjük és kb. 45 percig sütjük.

Körtepüré: 40 dkg körte, 1 dl fehérbor, 6 dkg cukor, 6 szem szegfűszeg, 1 citrom leve, 1 db fahéj. A körtét megtisztítjuk, apró darabokra vágjuk. A citromlével, a borral, a fűszerekkel és a cukorral, kevés vízzel 10 percig főzzük, majd összeturmixoljuk. A sültet és pürét is hagyjuk kihűlni. A húst felszeleljük és a pürével együtt tálaljuk.

Kókuszos krémes:

A tészta hozzávalói: 7 tojásfehérje, 30 dkg cukor; 8 evőkanál liszt, 30 dkg kókuszreszelék, zsír és liszt a forma kikenéséhez. A krém hozzávalói: 7 db tojás sárgája, 15 dkg cukor; 2 evőkanál liszt, 1 dl feketekávé, 25 dkg margarin, tetejére: 10 dkg étcsokoládé bevonó. A tojásfehérjéket a cukorral kemény habbá verem. Hozzákeverem a lisztet, majd a kókuszreszeléket. A masszát kilisztezett tepsibe öntöm, közepes tűzön megsütöm. A krémhez a tojások sárgáját a cukorral, liszttel és a feketekávéval elkeverem és állandó kavarással sűrűre főzöm. Ha kihült, a margarinnal alaposan kikeverem, a kihült tészta tetejére egyenletesen szétkenem és a tetejére simítom a csoki mázat, majd felszelelem.

Jó étvágyat az ünnepi fogásokhoz.

Minden kedves olvasónak áldott, szép ünnepet és sikeres boldog új évet kívánok.

Feketéné Molnár Zsuzsanna

KARÁCSONY

Hónap kérdése

Vannak –e családjában különleges hagyományok, amelyek meghitté, emlékezetessé teszik a család számára a karácsonyt?

Rákóczi falván élő két gyermekes családanya:

Nagyon szeretem a Karácsonyt, de különleges hagyományaink nincsenek mi is a szokásos módon ünneplünk, törekszünk a meghittsége, a férjem és a gyerekek együtt díszítik a fát, este közösen vacsorázunk, majd lefektetjük a gyereket, igyekszünk minél többet együtt lenni. Tavaly elmentünk az éjféltől misére is, szeretném, ha idén is el tudnánk menni. Nekem az ünnep legkedvesebb része az, amikor Karácsony reggel nézem a gyermekeimet, ahogyan örülnek az ajándékaiknak. A legkisebb apróság is olyan boldoggá teszi őket, hihetetlen milyen izgatottan várják a reggelt, előfordult már többször is, hogy éjjel felkeltek és kilopakodtak a fához megnézni járt – e már nálunk a Jézuska.

Rákóczi falván élő középkorú férfi:

A Karácsony az év legnagyobb és legszebb ünnepe, családi hagyományaink nincsenek, egyszerűen csak szeretünk együtt lenni, de szerencsére nálunk ez nem csak Karácsonykor van így. Két gyermekem van, ahogy nőttek kicsit fakult

az ünnep fénye is, de most az első unokánkkal újra éljük az egészet. Azt, ahogyan rácsodálkozik mindenre, várja a Mikulást, a Jézuskát. Az izgatottsága átragad az egész családra.

Rákóczi falván élő három gyermekes családanya:

Nálunk nincsenek tradíciók, bár az utóbbi években rendszeresen együtt készülünk az ünnepre, december első hetében együtt csináljuk a gyerekekkel az üvegfestéseket az ablakokra, a díszeket a fára, segítenek süteményt sütni, fát díszíteni élvezik a várakozást. Bár egy régi hagyományt, a Luca cédulát már tavaly felelevenítettünk szerintem idén is készítünk, a lányok nagyon izgatottak voltak akkor is, amikor elkészítették a cetliket a fiúk neveivel, és kíváncsian várták, hogy kiderüljön majd, hogy hívják a férjüket.

Rákóczi falván élő nyugdíjas hölgy:

Karácsonyi hagyományok nálunk nincsenek, hazajönnek a gyermekeim, hozzák az unokákat és együtt karácsonyozunk, a menyeim segítenek főzni, de a bejglit minden évben én sütöm.

Kérdező: Nagy Tímea

Ify Kálmánné:

Minden karácsonykor összejön a család. Négy lányom van. Együtt ünnepelünk, szeretetben, békességben. Az ünnepi ételek elfogyasztása után 24-én este kocsiba ülünk és bemegyünk Szolnokra a református templomba, mely még meghittebbé teszi az ünnepeket. Ez egy hagyomány a család számára.

Baláti Zoltánné Marika:

Karácsony hetében már csak a sütés és főzés a főszerep. Nagyon készülünk rá, mert ilyenkor az egész család apraja nagya nálunk tölti az ünnep kezdetét. Sok finomságot szoktam készíteni. Halászlét, tyúkhúslevest, rántott húst, na és a sült pulykát, mellé majonézes krumplisalátát. Mézeskalácsot

és fenyőfa alakú tortát sütök. Azonkívül finom foszlós fonott kalácsot készítek a másnapi reggelihez, amit elcsomagolok a családnak. Egész nap szólnak a karácsonyi énekek, fokozódik a hangulat, ebéd után pedig megszólal a csengettyű, mely a feldíszített fenyőfához szólít bennünket. Körbe fogva egy pár karácsonyi dalt énekelünk, és átadjuk egymásnak a szimbolikus ajándékainkat. Szeretetlen, békességben múlik el a délután. 17 óra körül mindenki hazatér a saját otthonába. Nálunk már ez a hagyomány.

Magam és családom nevében Békés Boldog Karácsonyt kívánok a lap olvasóinak!

Kérdező: Jobbagyiné

LEADER - KTZVE

Megköszönve 2009. évi együttműködésüket áldott, békés karácsonyt, és sikerekben gazdag boldog újévet kívánunk minden egyesületi tagunknak és kedves partnereinknek!

Közép-Tisza-Zagyva Vidékfejlesztési Egyesület munkaszervezete

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Képviselő-testületi ülés

Rákóczi falva Város Önkormányzatának Képviselő-testülete 2009. november 26-án tartotta soros ülését. A főbb napirendi pontokból:

1. A településen egészségügyi szolgáltatást végzők – a három körzet háziorvosa, a fogorvos, valamint a védőnői szolgálat – beszámoltak tevékenységükről, mely beszámolókat Rákóczi falva Város Önkormányzat Képviselő - testülete elfogadott, egyben megköszönte a háziorvosi szolgálat dolgozóinak, a fogászati ellátásban dolgozóknak, valamint a védőnői szolgálatban dolgozóknak a településen végzett tevékenységüket.

2. Szintén beszámolt tevékenységéről az Általános Művelődési Központ, valamint tájékoztatást nyújtott tevékenységükről a Rákóczi SE és RKK, és az Emberkérek az Emberért Egyesület is.

3. A Virágoskert Óvoda és Bölcsőde Szervezeti és Műkö-

dési Szabályzata módosítására került sor, melyet a Képviselő-testület jóváhagyott.

4. A Virágoskert Óvoda és Bölcsőde házirendjének módosítása vált szükségessé, a módosítás több pontot is érintett, ezért egy újonnan megalkotott házirend elfogadására került sor.

5. Rákóczi falva Város Képviselő-testülete a Szolnoki Kistérség Többcélú Társulása Alapító okiratának módosítását, valamint a Szolnoki Kistérség Többcélú Társulása Társulási Megállapodásának módosítását jóváhagyta.

6. A képviselő-testület tárgyalta és elfogadta az Önkormányzat 2009. évi költségvetésének I-III éves teljesítéséről szóló, és a gazdálkodás helyzetéről szóló beszámolóját.

7. Elfogadásra került az Önkormányzat 2010. évi költségvetési koncepciója, mely a közmeghallgatás egyik fő témáját is adja.

Tisztelt Rákóczi falvi Lakosok!

Az Önkormányzat mindent próbál megtenni annak érdekében, hogy településünk minél ápoltabb és tisztább legyen.

Elszomorító néhány felelőtlen ember tevékenysége, akik a településünk több pontját személtelakónak nézik. Kérjük Önöket, - akik városunk szebbé tételéért velünk együtt fáradoznak -, segítsenek kiszűrni a személtelő polgárokat. A mellékelt képek a Tisza út és József Attila út kereszteződésében készültek. Nemcsak látványnak csúnya, hanem baleseti forrás is. Kérjük szíves segítségüket, és kérjük, figyeljenek jobban környezetünkre, óvjuk annak tisztaságát, rendezettségét!

Tisztelettel: Kara István Település és Intézményellátó Szolgálat; intézményvezető

Tájékoztató

Tisztelettel tájékoztatjuk a lakosságot, hogy a Szolnok, Móra F. u. 9. szám alatt található FELNŐTT háziorvosi, illetve **GYERMEKORVOSI ügyelet** **2009. DECEMBER 1. napjától elköltözik.**

A háziorvosi ügyelet ÚJ HELYE:

Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Hetényi Géza Kórház (Szolnok, Tószegi u. 21.) D épület magasföldszintje.

TELEFONSZÁMAI változatlanok maradnak:

felnőtt háziorvosi ügyelet: 56/373-373,
házi gyermekorvosi ügyelet: 56/423-102.

**IDEJE változatlan marad: munkanapokon 16,00-7,00
hétvégén, munkaszüneti napokon és pihenőnapokon:
7,00-másnap 7,00**

A fogorvosi ügyelet helye, telefonszáma továbbra is változatlan marad (Szolnok, Móra F. u. 9.,
telefon: 56/429-937).

Figyelem!

*A buszmegállók kifestése megtörtént, kérünk mindenkit, ne firkálják össze!
Köszönjük : Település és Intézményellátó Szolgálat (TISZ)*

2009/12/01

2009/12/01

Segélykifizetés

A Polgármesteri Hivatal tájékoztatja tisztelt ügyfeleit, hogy a segélykifizetések időpontjai 2010-ben a következő képpen alakulnak:

Az utalások az első kifizetési napon történnek.

	13 – 16 óráig	8-12 óráig 13-16 óráig
1.	február 2.	február 3.
2.	március 2.	március 3.
3.	március 30.	március 31.
4.	május 3.	május 4.
5.	június 1.	június 2.
6.	június 29.	június 30.
7.	augusztus 2.	augusztus 3.
8.	szeptember 1.	szeptember 2.
9.	szeptember 29.	szeptember 30.
10.	november 2.	november 3.
11.	december 1.	december 2.
12.	2011. január 3.	2011. január 4.

Hulladékelhelyezés

A települési szilárdhulladék-lerakókat érintő térségi szintű rekultivációs programok elvégzése konstrukcióra benyújtott „Abony, Szajol, Szolnok és Rákóczi falva települési szilárdhulladék-lerakóinak rekultivációja” című pályázatot a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium támogatásra érdemesnek ítélte. A Támogatási szerződés megkötésére 60 nap áll a települések rendelkezésére, ezt követően közbeszerzési eljárást kell lefolytatni. Az eredményes eljárás után kezdődhetnek a kivitelezési munkálatok.

Műszaki csoport

Gazdálkodók figyelmébe!

Ez évtől változik a nitrát direktíva adatszolgáltatási rendszere, az 59/2008 (iv.29.) fvm rendelet szerint.

A főbb változások:

- a nyilvántartásra és adatszolgáltatásra kötelezettek köre kibővült a nitrátérzékeny területeken kívüli, árutermelési célú állattartókkal.
- a rendszer áttér a naptári évről a gazdasági évet felölélő (előző év szeptember 1 - tárgyév augusztus 31.) adatszolgáltatási kötelezettségre.

- az adatlapok beküldési határideje: a gazdasági évet követő december 31. (cím: Jász-Nagykun-Szolnok megyei mgszh növény- és Talajvédelmi Igazgatóság 5000 Szolnok, vízpart krt. 32.)

Az adatlapok letölthetők az agrárinformációs rendszer honlapjáról: www.air.gov.hu

Bővebb információ kérhető a növény- és talajvédelmi igazgatóság talajvédelmi osztályától az 56/516-810 telefonszámon, vagy személyesen a fenti címen.

Szociális ellátások november hónapban

November hónapban két alkalommal ülésezett a Szociális Bizottság. Átmeneti segélyt 14 fő részére (átlag 4.000 forintot), rendkívüli gyermekvédelmi támogatást 9 család részére (gyerekenként 7.400 forintot), normatív lakásfenntartási támogatást 22 háztartás részére (családonként átlag 5.000 forintot) állapított meg.

Jegyzői hatáskörben döntöttek még 13 család rendszeres

gyermekvédelmi támogatásáról, 8 fő rendelkezésre állás támogatásáról, fejenként 28.500 forint összegben. 14 fő részére alanyi jogon, 2 fő részére normatív alapon, még 1 fő részére méltányossági alapon ítétek meg közgyógyellátást. Ápolási díjat 2 fő részére állapítottak meg 25.795 forint összegben.

Bővültek a krízistámogatás jogosultsági feltételei

A Kormány döntött arról, hogy a krízishelyzetbe került személyek támogatást egy újabb jogcímen is lehet igényelni. A 2009. november 15-től hatályos módosítás alapján azon személy, aki

a. megfelel a krízis-támogatás általános jogosultsági feltételeinek (nagykorú, nem részesül nyugdíjban, meghatározott jövedelmi szint alatt él, teljesülnek az átmeneti segéllyel kapcsolatos kritériumok), és

b. még nem részesült (vagy családtagja nem részesült) krízis-támogatásban, és

c. háztartásában sem 2009. november 15-én, sem a kérelem benyújtásának időpontjában nem vehető igénybe fűtési célú vezetékes energiaforrás, vagyis

- a lakásban a vezetékes áram- és gázszolgáltatás egyaránt ki van kapcsolva, vagy

- a kérelemben megjelölt lakcímen nem áll rendelkezésre vezetékes gázszolgáltatás, és az áramszolgáltatás kikapcsolás következtében nem elérhető

fix - 50 ezer Ft összegű - vissza nem térítendő támogatásban részesül. További feltétel, hogy az áramszolgáltatás kikapcsolása a válsággal összefüggésbe hozható - azaz 2008. szeptember 30-át követően következett be.

A hideg időjárás közeledtével tekintettel a jegyző által továbbított kérelmeket az illetékes Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság soron kívül, 5 munkanapon belül bírálja el. Ebben az esetben a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság (NYUFIG) a támogatást közvetlenül az érintett áramszolgáltató részére utalja át. Az összeg meghatározott része - 20 ezer Ft - minden esetben a fogyasztó fennálló hátralékának törlesztésére fordítódik (az ezt meg nem haladó tartozás esetén a szolgáltató a tartozás teljes összegét jóváírja). A támogatás fennmaradó részének felhasználása - az érintett felhasználási hely műszaki állapotának függvényében - az alábbiak szerint alakul:

a. amennyiben az ún. előrefizető mérőműszer felszerelését a szolgáltató biztosítani tudja, a mérőt ingyenesen

felszereli, az összeg pedig a speciális mérőműszerekre kerül feltöltésre, mint lefogyasztható energiamennyiség,

b. amennyiben az előrefizető mérőműszer felszerelése nem biztosítható, a szolgáltató hagyományos, egyfázisú mérőműszer térítésmentes üzembe helyezésével visszacsatolja a kérelmezőt az áramszolgáltatásba. Ebben az esetben a fennmaradó összeg négy hónapon keresztül, havi egyenlő részletekben a számlán jóváírásra kerül, vagyis havi hozzájárulást biztosít az érintett család fogyasztásához,

c. amennyiben a konkrét műszaki körülmények egyik típusú mérő felszerelését sem teszik lehetővé (vagy egyéb műszaki okok miatt nem biztosítottak a visszacsatolás feltételei), az összeget a visszautalja a NYUFIG részére, amely - a krízis-támogatás általános szabályai szerint - készpénzben kerül kifizetésre.

A szolgáltató a támogatás megállapításáról szóló határozat kézhezvételét követően megkeresi a kérelmezőt a korábbi tartozás kiegyenlítésére vonatkozó részletfizetési megállapodás megkötése érdekében. A megállapodásban a felek megegyezhetnek arról is, hogy a hátralék csökkentését szolgáló támogatás jóváírása után fennmaradó összeg meghatározott része szintén a hátralék törlesztésére fordítódjon. Ha a részletfizetési megállapodás a kérelmező számára felróható okból nem kerül megkötésre, a támogatásnak a hátralék csökkentését követően fennmaradó összege visszavonásra kerül.

A krízis-támogatás ezen jogcímen történő igénylése esetén a kérelem-nyomatványhoz csatolni kell az érintett szolgáltató igazolását a kikapcsolás tényéről és - áramszolgáltatás esetén - időpontjáról. Azt, hogy az adott lakcímen elérhető-e a vezetékes gázszolgáltatás, illetve hogy az érintett ingatlan fűtése nem távhő felhasználásával történik, a jegyző a kérelemlap vonatkozó részeinek kitöltésével igazolja.

További felvilágosításért Dérné Elekes Mónika ügyintézőhöz fordulhat.

Közlekedés

A „Rákóczi Zsigmond utca közlekedésbiztonságáért”, pályázat keretében kihelyezésre került egy sebességmérő berendezés a település Martfű felőli oldalára. A beruházás a Közlekedésfejlesztési Koordinációs Központ támogatásával valósult meg.

...egy új, komoly kihívást, célt tűztem magam elé.

Néhány hónapja egy évek óta megszokott arc hiányzik a Polgármesteri Hivatal éléről. Dr. Varga János jegyző a nyugdíjazás előtti felmentését tölti, és 2010. január 1-jétől már máshoz kell fordulnunk ügyesbajos dolgainkkal. Jegyző urat egy kis visszatekintésre kértem a településen töltött idejéről.

pbm. – 6 év nem kevés, amit jegyzőként töltöttél el Rákóczifalván. Kérlek, összegezd, milyen érzésekkel jöttél annak idején a településre és most, hogyan látod akkori terveid megvalósulását?

Dr. VJ – Komoly kihívásnak tekintettem ezt a feladatot, hiszen a jegyzői tevékenység egy nagyon összetett, szerteágazó, felelősségteljes feladat. Ezen túlmenően nem sok embert ismertem a településen, a polgármester úrról, és a leendő kollégáimról sem volt szinte, semmilyen tudomásom. Így most e riport apropóján visszagondolva a kezdetekre, azt hiszem, hogy egy nagyon kemény, de szép feladatot vállaltam be. Az eddigi életutam során rengetegszer kellett újat kezdenem, és általában csak magamra, a tudásomra, kitartásomra, és természetesen a munkatársaimra számíhattam. A jegyzői pályázat beadását megelőzően alaposan tájékoztam a település minden lényeges körülményével kapcsolatosan, áttanulmányoztam a fellelhető összes információt Rákóczifalváról. Ebből azt vontam le, hogy polgármester úr, és a település vezetése egy dinamikusan fejlődő, élhető települést kíván kialakítani, fenntartani. Amikor a pályázatot megnyertem tudtam, hogy a bizalom alapvetően nem nekem szól - hiszen nem sokan ismertek a képviselő-testületből - hanem polgármester úrnak, aki úgy ítélte meg a pályázatomat, személyemet, hogy az alkalmas lehet az általa is megfogalmazott célok megvalósítására.

A pályázatomban megfogalmazott célokat, és a polgármesteri hivatal részére meghatározott feladatokat, azt gondolom szinte maradéktalanul sikerült megvalósítani. Olyan polgármesteri hivatalt sikerült kialakítani, működtetni

közösen, amely a Rákóczifalván élő embereknek jó szintű közigazgatást szolgáltatott, helyben. Ez nem volt egyszerű dolog, hiszen az elmúlt hat évben a 18 fős hivatalból több mint 50 kolléga cseréjét, pótlását kellett megoldani. Volt olyan év is, amikor 8 kollégát kellett pótolni, úgy, hogy e mellett a folyamatos munkavégzés biztosított legyen, és ebből lehetőség szerint a település lakosai, és az ügyfelek semmit ne érzékeljenek, és megkapják a megszokott, elvárható, jó szintű szolgáltatást. Ezt az időszakot csak úgy sikerült túlélni, hogy az itt maradó kollégák még többet vállaltak, és olykor több munkakört ellátva végezték a munkájukat. Az ügyfelek, a lakosok bizalommal fordultak hozzánk, számíthattak ránk, és arra is, hogy a problémáikat, ügyeiket, gyorsan, hatékonyan, részrehajlás nélkül fogjuk intézni.

Polgármester úrral, a képviselő-testülettel, az intézményvezetőkkel, az ottani, és a polgármesteri hivatal dolgozóival nagyon korrekt, szakmailag jó szintű, hatékony munka- és emberi kapcsolatot sikerült kialakítani. Többekkel közeli, baráti viszonyba kerültem. A kapott visszajelzések alapján, a településen élők jelentős többsége jónak értékelte az általunk végzett tevékenységet.

Azt gondolom, hogy összességében sikeres 6 évet tudhatok magam mögött. Akikkel talákoztam, megismerkedtem, vagy konkrét munkakapcsolatban álltam, akár mint jegyző, akár más kapcsolatban azok azt gondolom, hogy úgy ismertek meg, hogy egy jól felkészült, határozott, célratörő, problémamegoldó, emberileg azonban nyitott, megértő, segítőkész ember vagyok. Természetesen voltak, illetve lehetnek olyanok is, akik nem ezt gondolták, gondolják, de a kapott visszajelzések alapján, jelentős többségben azok vannak, akik pozitívan ítélték meg az általam, általunk végzett tevékenységet, és ez jó érzéssel tölt el.

Az itt töltött évek során törekedtem arra, hogy amikor a jegyzői munkámat befejezem, akkor egy olyan polgármesteri hivatalt

PORTRÉ

hagyjak magam mögött, ahol rend van, szakmailag és emberileg jól felkészült kollégák dolgoznak, jó szakmaisággal. Fontosnak tartottam azt is, hogy megfelelő felkészültségű vezetők nevelődjenek ki mellettem, akik ezt a munkát tovább tudják vinni. Sikerült ezeket is kinevelni, sajnos azonban időközben ők már máshol dolgoznak, nagyon fontos, felelősségteljes munkakörökben.

Megnyugvással, és bizakodással adom át a stafétabotot az utódomnak, kívánom neki, hogy sok sikert érjenek el közösen a Rákóczifalván élő emberek legnagyobb megelégedésére.

pbm. – Gondolom nem kis részed volt településünk városává válásában. Kérlek, beszélj erről néhány szóban. Hogyan látod Rákóczifalva további fejlődésének lehetőségét?

Dr. VJ – A várossá válás gondolata polgármester úr fejében fogalmazódott meg, és ő indította el ezt a folyamatot. Amikor erről beszélgettünk, elmondta, hogy ennek milyen előnyei vannak, illetve lehetnek a település szempontjából, és megbeszéltük, hogy tegyünk meg mindent annak érdekében, hogy Rákóczifalva város legyen. Amit lehetett természetesen én is, és a kollégáim is hozzátettünk a magunk szintjén. A minisztériumokban, illetve a lehetséges támogatóknál, döntéshozóknál közösen lobbiztunk polgármester úrral. Örülök annak, hogy sikerült várossá válni, és Rákóczifalva elindulhatott egy olyan úton, amely a település hosszú távú önállóságát, és további fejlődését biztosíthatja. Ez egy komoly lehetőség a település szempontjából, de azt gondolom, hogy a siker érdekében még mindenkinek – települési vezetőknek, lakosoknak, civilszervezeteknek – egymást segítve és nem gátolva, közösen, összefogva, sokat kell tenni.

pbm. – Mint ismeretes a Rákóczifalva Közbiztonságáért Alapítvány kuratóriumának elnökeként is tevékenykedél az elmúlt években. Hogyan tovább? Lehet, hogy ez az a szál, ami továbbra is a településhez fog kötni?

Dr. VJ – Az alapítvány alapszabálya szerint a kuratórium elnöke a mindenkorai jegyző. Ezen előírásoknak megfelelően 2009. december 31-i hatállyal át kell adnom az elnöki funkciót, és a teendőket is az új jegyzőnek. Az alapítvány támogatóknak ezúton is szeretném megköszönni a felajánlásokat, a kuratórium tagjainak, Nagyné Németh Manyikának, Fábán Erikának, Pabar Gyulának, Pálincás Istvánnak pedig az önzetlenül, minden díjazás nélkül végzett munkát. Reményeim szerint az alapítvány munkája is hozzájárult a település közrendjéhez, közbiztonságához, tűzbiztonságához és a felajánlott összegek hatékony, eredményes felhasználásához. A későbbiek során, mint ahogy eddig is természetesen - lehetőségeimhez mérten - támogatni fogom az alapítványt, és az érintett civilszervezetek munkáját. A közelmúltban a közbenjárásomnak is köszönhetően sikerült egy személygépkocsihoz juttatni a helyi polgárőr szervezetet, amely fokozhatja a szervezet mobilitását, hatékonyságát, és az ott tevékenykedők, feladatellátásának körülményeit.

pbm. – Szerencsés helyzetben vagy, hiszen meglehetősen fiatallembereként kezdheted nyugdíjas éveid. Hogyan tovább,

gondolom nem kizárólag a hobbidnak fogsz élni? Apropó hobbi, mi a kedvenc időtöltésed?

Dr. VJ – A legkedvesebb időtöltéseim az utazás, a történelem, és a vadászat. Reményeim szerint ezekre is tudok majd több időt szentelni, csak úgy, mint a családomra, és a barátaimra is. Kétség kívül nagyon sok időmet lekötötte a jegyzői tevékenység végzése, és az ehhez tartozó közösségi élet, illetve kötelezettségek, amelyeknek természetesen nagy örömmel, és szívesen tettem eleget.

Hogy hogyan tovább?! Januártól természetesen nem fogok otthon az ágyban feküdni, vagy a fotelben, csíkos köntösben, a tévé előtt ülve várni a nyugdíjas postást. Mozgalmas, tartalmas életet tervezek a továbbiakban is, és immár az életem során már nem tudom hányadik alkalommal ismételtelen egy új komoly kihívást, célt tűztem magam elé. Terveim szerint januártól, Szolnokon a Ságvári körúton kialakított ügyvédi irodámban, egyéni ügyvédként tervezek tovább dolgozni. Jelenleg a minden napjaimat ennek az előkészületei foglalják le. Így a továbbiakban is folytatom a jogi pályát, más formában. Nem tervezem, hogy elszakadok Rákóczifalvától, hiszen sok kapcsolat, ismerettség, barátság, rengeteg kolléga köt a településhez, a polgármesteri hivatalhoz. Az azonban valószínű, hogy a találkozások ritkábbak lesznek, de nem szakadnak meg. Én személy szerint nagyon jó szívvel gondolok vissza az itt töltött időkre, és büszke vagyok az elért eredményekre, sikerekre.

Köszönöm a beszélgetést és egészségben gazdag nyugdíjas éveket kívánok!

Dr. VJ – *Én is köszönöm az érdeklődést, a lehetőséget, és a beszélgetést. E fórumot is kihasználva szeretném megköszönni polgármester úrnak, a képviselő-testületnek, valamennyi kollégámnak, az intézmények vezetőinek, az ott dolgozóknak, a civilszervezetek vezetőinek, tagjainak, a Rákóczi lap szerkesztőjének, és tagjainak, a településen élőknek, mindenkinek, hogy támogatták, segítették a munkámat, és végül azoknak is, akik nem gátolták, nem akadályozták a tevékenységünket, tevékenységemet.*

Végezetül, a közelgő ünnepek alkalmából engedjék meg, hogy mindenkinek, áldott karácsonyi ünnepeket, és sikerekben gazdag boldog újévet kívánjak a magam nevében.

pbm

... Egész életemet átszövi a türelem. ...

A kényelmesebb utat választottam, amikor a szerkesztőségi tagok közül Fekete Ferencsel szerettem volna egy beszélgetést készíteni, hiszen ki sem kellett itthonról mozdulnom. Aztán rájöttem, nem is olyan könnyű feladat olyan embert bemutatni, akivel életem minden napját 30 éve megosztom. Mi lehet az ami még számomra is újat tudna mondani? Rájöttem.

- Honnan ez a végtelen türelem, ami benned lakik, mivel lehet a béketűrésből kihozni?

- Egy része egészen biztos, hogy örökség a szüleim részéről, hiszen mindkettőjüket a nyugodt, higgadt gondolkodás jellemzi. Azt vallom, hogy azzal, ha valaki hirtelen haragú, vagy hangoskodó, még nem biztos, hogy eléri a célját. Illetve nem mindegy, hogy környezete milyen véleményt alkot róla. Egész életemet átszövi a türelem, hiszen gyermekkoromtól fogva olyan sportolási formákat választottam, ahol nagy szükség van erre a tulajdonságra. Sakkozni általános iskolás koromban kezdtem. Itt nagy önfegyelemre, kombinációs készségre van szükség, hiszen nem csak a saját, de az ellenfél szemével is látni kell jó néhány lépést előre. Szintén ekkortól ered a lövészet iránti szeretetem is. Itt az órákig tartó versenyeken nagy kitartásra van szükség szellemileg és fizikailag is. Mindkét sportágban értem el korosztályomhoz képest igen szép eredményeket, de amire a legbüszkébb vagyok az már nyugdíjas éveimhez kapcsolódik. Lövészetben tagja voltam az Országos Bajnokságot nyert nyugállományú katonák csapatának. Sakkban a legnagyobb eredménynek az általam vezetett csapat megyei bajnokság 2. helyezését tartom. Ez egy igazi csapatmunka volt, gratulálok minden csapattársamnak.

A béketűrésből leghamarabb az emberi értetlenség, és rosszindulat hoz ki. Számomra érthetetlen, hogyan okozhat valakinek örömet mások megbántása. Akkor is elveszítem türelmemet, ha tehetetlennek érzem magam valamilyen, elsősorban embereket érintő probléma esetén, de ilyen esetek-

ben rögtön előjön a „szociális munkás” belőlem és a gondok megoldásán kezdek dolgozni.

- Mesélnél az olvasóknak egy kicsit erről a szociális munkás életeredről, hiszen sokan csak nyugállományú katonaként ismernek.

- Szívesen. Alap végzettségem középiskolai nevelőtanár, általános iskolai tanító. A katonai pályán ezt nem igazán tudtam kamatoztatni. Így továbbtanulásra adtam a fejem. Az Államigazgatási Egyetem befejezése után már a Honvédségnél a sorkatonák, illetve a hivatásos állomány érdekvédelmével foglalkoztam. Nyugállományba helyezésem után elvégeztem az egyetem szociális szakigazgatási szakát is, így kerülhettem a GYIVI-hez, majd az önkormányzathoz is szociális munkásként. Sajnos csak határozott idejű kinevezést kaptam, így idővel meg kellett válnom a munkahelyemtől és a gondozottjaimtól. Nagyon jó érzéssel tölt el, hogy a találkozásaink alkalmával még a mai napig is megköszönik az értük tett gondoskodást. Nagyon sajnálom, hogy jelenleg csak magán emberként tudom segíteni a hozzám fordulókat, de minden erőmmel azon vagyok, hogy bárki, aki megkeres a lehetőségekhez képest sikeresen zárja le ügyét. Ez a foglalkozás, olyan mint a sakkozás, bele kell érezned magad az ügyfél helyzetébe, előre kell látni a lehetőségeket és a lehetséges megoldást, és minden esethez úgy kell hozzáfogni, mintha ez lenne a legnagyobb feladat, hiszen aki segítségért fordul egy számára idegen emberhez, az teljesen megbízik benne és csak egyszer engedi a csalódást.

- Mi jut erről eszedbe, civil szervezetek?

- Igen, erről is hosszasan tudnék beszélni. Én úgynevezett „beházasodó” vagyok a településen, de soha nem éreztem, illetve nem éreztették velem. Minden civilszervezetben, ahol tag vagyok nagy szeretettel fogadtak. Az idő múlásával egyre több szervezet tagja lettem, majd a bizalmat elnyerve vezetőségi taggá is választottak. Véleményem szerint minden települést a civil szerveződések vihetnek előbbre, hiszen ezek alulról jövő kezdeményezések és minden esetben olyan emberek hívják életre, akik tudják és ismerik a településük minden gondját, baját, illetve előnyeit. Ez vonatkozik városunkra is. A szervezetek közötti „rivalizálás” néhány esetben hátráltatja a közös, településünkért végzett munkát, de sok esetben ez teszi változatosabbá, viszi előre. Nem irigylem azokat, akik a civilek életét kell, hogy összehangolják a településen.

- Magánélet?

- Jelenleg vállalkozóként aktívan dolgozom. Szabadidőmet családommal, illetve a civilek között töltöm. Hódolok kedvenc hobbjaimnak, és nagyon szeretem a logikai rejtvényeket, fejtörőket. Enyém a kert minden gondja és öröme. Nyáron a kerti sütögetés és bográcslás. Nyulakat tartok, ezek gondozása is kikapcsol a mindennapok taposómalmából és nyugalmat áraszt felém.

- Köszönöm a beszélgetést, és örülök, hogy még ennyi év után is új dolgokat hallhattam életem párjától.

Feketéné Molnár Zsuzsanna /F.M.ZS./

ÓVODA

Szakmai nap

Intézményünk helyi nevelési programja az „Óvodai nevelés a művészetek eszközeivel” alternatív program adaptálásával készült. A horizontális tanulás jegyében 2009. november 27-én a Szolnok Városi Óvodák Liget úti tagóvodájában - amely a művészeti programban modellóvodaként működik -, szakmai továbbképzésen vettünk részt.

A modellóvoda 1996-ban a művészeti program kipróbálója volt. Mára a gyermekek igényeinek megfelelő és az Óvodai Nevelés Országos Alapprogramjának mindenben eleget tevő alternatívát dolgoztak ki. Tapasztalataikat, eredményeiket a határainkon belülről és határainkon kívülről érkező intézmények számára továbbadják. Látogatásunk alkalmával számos hasznos elméleti és gyakorlati tapasztalattal gazdagodtunk, amelyeket intézményünk művészeti programjában tudunk hasznosítani.

A nevelőtestületek számára a 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet a nevelési-oktatási intézmények működéséről 2. § (4) nevelési évenként öt óvodai nevelés nélküli munkanapot biztosít, amelyből egy napot erre a továbbképzésre vettünk igénybe, (ez évben először). Ezen a napon intézményünk Toldi Miklós úti épületében biztosítottunk ügyeletet azoknak a gyermekeknek a számára, akik ezen a napon is óvodába jöttek.

Törökné Turóczy Erzsébet

Ovigaléria

Téli Ovigaléria: Mézeskalács kiállítás. A mézeskalácsokat CSONKINÉ BOLDIZSÁR MÁRTA MÉZESKALÁCS KÉSZÍTŐ MESTER KÉSZÍTETTE.

Tájékoztató

A Virágoskert Óvoda és Bölcsőde tájékoztatja a Tisztelt Szülőket, hogy
2009. december 19. (szombat) nevelési (gondozási) nap
2009. december 24-én intézményünk zárva tart

Vendégségben Ajakon

A III. Regionális Kulturális Szemle a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Ajakon került megrendezésre. A rendező megye Általános Művelődési Központjainak művészeti csoportjain kívül a Hajdú-Bihar megyei gyerekek is szép számmal megjelentek a rendezvényen.

Mi Rákóczifalva Város küldöttsége azt a megtisztelő feladatot kaptuk, hogy a ZSŰRI feladatait lássuk el.

Esős, borongós novemberi napon indult a lelkes kiscsapat a több mint 500 km-es útra Nagyné Németh Margit intézményegység-vezető helyettes, Györe Ágnes táncpedagógus, Tóth Istvánné könyvtáros, Török Nóra és Császi Eszter 7. osztályos tanulók.

A 8. osztályosokat Bakos Dóra, Nyitrai Nikolett és Szelei Dóra képviselte.

A kalandos hosszú utazást követően délután 16.00 óráig pedagógusaink és tanulóink derekasan, nagy érdeklődéssel figyelték a produkciókat.

Huszonegy csoport mérte össze tudását, felkészültségét és szórakoztatta a zsűfólásig megtelt színházterem közönségét.

Az ötletesen kialakított színpadon egymást váltották a gyermekjátékok, modern táncsoportok, mazsorettek, hangszeres zenészek (furulya, gitár) énekesek, társastáncos és sok-sok színjátszó csoport.

A zsűri tagja, Szelei Dóra 8.a osztályos tanuló így emlékszik erre az eseményre:

„Novemberben Ajakon rendezték meg a III. Regionális ÁMK Kulturális Seregszemlét, ahol mi tanulók zsűritagként vettünk részt. Mikor megérkeztünk, vendéglátóink tapssal fogadtak bennünket. A produkciók ötletesek, színesek és humorosak voltak. A zsűrizést nagyon élveztük, bár nem volt könnyű dolgunk. Munkánkat ajándékkal köszönték meg. Szívesen vettünk részt ezen a rendezvényen, kívánjuk más diáktársunknak is, hogy ilyen élményben legyen része.”

Vendéglátóink nagyon finom ebéddel és kedvességgel köszönték meg munkánkat. Amíg a gyerekek közös táncházban ismerkedtek, örültek egymásnak, a felnőttek szakmai beszélgetéssel zárták a napot.

Megállapítottuk, hogy pénzszegény világunkban is nagyon fontosak ezek a rendezvények.

Mindannyian Magyarországon élünk és nagyon ritkán találkozunk más megyék, települések kultúrájával, felnőttjeivel, gyermekeivel ilyen közvetlen módon.

Csak tanulni lehetett a „Keresd a magadban a jót, az értéket” c. színjáték előadójától az ajaki ÁMK és AMI Huncutkák apró „színészeitől”.

Felejthetetlen a bősörményi gitárduó cigánydalok és táncok bemutatója, az ópályi néptáncosok, a nyírbogáti botforogató mazsorettek.

Tanultunk egymástól, összehasonlítottuk a felkészültségünket, szervezőképességünket, toleranciánkat a jelenlévőkével.

Végig a nézőtérén ülve, érdeklődéssel figyeltem, élveztem az egész napos műsort.

Amit tanulni lehet az ajaki vendéglátóktól.

Mindenki kivétel nélkül azért dolgozott, hogy a 21 csoport felnőtt és gyermek vendégei a legjobb tudásukat, tehetségüket tudják bemutatni. A pedagógus, az ÁMK igazgató, a művelődésszervező, a könyvtáros, a technikai dolgozó. Erre a napra fantasztikus együttműködést mutatott az ajaki ÁMK minden intézményegysége.

Példaértékű volt.

Vadász Istvánné
ÁMK igazgató

A 2009/2010. tanév

kiemelkedő versenyeredményei

• Az állatok világnapja alkalmából szervezett vetélkedő

5-6. évfolyam

5.b osztály csapata (83 pont) I. hely

- Nyitrai Laura
- Molnár István
- Kiss Dominik
- Polyák Gergely

6.a osztály csapata (77 pont) II. hely

- Hegedűs Georgina
- Berényi Angelika
- Szécsi Gréta
- Sebestyén Réka

6.b osztály csapata (76 pont) III. hely

- Kácsér Klaudia
- Torda Lili
- Hatvani Adrienn
- Bujdosó Laura

7-8. évfolyam

8.a osztály csapata (89 pont) I. hely

- Nyitrai Nikolett
- Szelei Dóra
- Bodor Márk
- Preller Tamás

8.b osztály csapata (89 pont) I. hely

- Bakos Dóra
- Bognár Anna
- Ari Márk
- Szilágyi Bálint

7.b osztály csapata (88 pont) III. hely

- Bathó Roberta
- Nagy Alexandra
- Berta Bence
- Menkó Gábor

• Az én nagyim c. pályázat

Nagy Alexandra	7.b	I. hely
Bognár Anna	8.b	II. hely
Szelei Dóra	8.a	III. hely

• Madárbarát és Természetvédő Kör által megrendezett

Vers- és Prózamondó verseny

Ifjúsági I. kategória

Mezei Barnabás	2.b	I. hely
Susa Viktória	2.a	I. hely
Szelei Petra	4.a	II. hely
Nagy Emese	1.b	II. hely
Líbor Dános	3.a	III. hely

Ifjúsági II. kategória

Fazekas Gréta (Rákócziújfalú)		I. hely
Császi Eszter	7.b	II. hely
Korom Réka Dóra	5.a	III. hely

• Iskolai „Szép Magyar Beszéd” verseny

5-6. évfolyam

Lipák Ferenc Zsolt	6.b	(109 pont)	I. hely
Pásztor Edit	6.a	(105 pont)	II. hely
Zelei Alexandra	6.a	(101 pont)	III. hely

7-8. évfolyam

Jobbágy Szandra	8.b	(107 pont)	I. hely
Nyitrai Klaudia	8.b	(106 pont)	II. hely
Bakos Dóra	8.b	(105 pont)	III. hely

• Iskolai szépolvás verseny

- 3. évfolyam – Legszébben beszélő tanuló: Juhász Zoltán 3.b
- 3 évfolyam – Legszébben olvasó tanuló: Zsíros Laura 3.b
- 4. évfolyam – Legszébben beszélő tanuló: Szelei Petra 4.a
- 4. évfolyam – Legszébben olvasó tanuló: Méhesi Rebeka Laura 4.a

A könyvtár jövője, a jövő könyvtára

Az Európai Unió támogatásával, az Európai Fejlesztési Alap társfinanszírozásával az Új Magyarország Fejlesztési Terv keretében kiírt TIOP 1.2.3-08/01 kódszámú, a Társadalmi Infrastruktúra Operatív Program keretében meghirdetett Könyvtári szolgáltatások összehangolt infrastruktúra fejlesztése- „Tudásdepó-Expressz” c. pályázatát a Szolnok Megyei Jogú Város vezetésével, konzorciumi tagként könyvtárunk is benyújtotta pályázatát.

Könyvtárunk ebből az összegből közel 4 millió forintot fordíthat informatikai eszközök beszerzésére.

A könyvtárfejlesztési koncepció lehetővé teszi a könyvtárhasználók magasabb színvonalú kiszolgálását. A könyvtárak előtt jelenkori kihívások a társadalmi-politikai változásokból, az élethossziglan tartó tanulás szükségleteiből, a könyvtárlátogató közönség változásaiból s mindenek előtt a digitális forradalomból fakadnak. A jövő könyvtárát már nem az állomány nagysága alapján ítélik meg, hanem az információszolgáltatás gyorsasága és pontossága szerint. Ennek érdekében fejleszteni, bővíteni köteles az informatikai eszközöket, megteremtve ezzel az információhoz való hozzáférést, elősegítve az esélyegyenlőséget.

A városi könyvtár mint az egész éven át tartó tanulás egyik helyszíne, a mainál korszerűbb informatikai infrastruktúrával meg tudja valósítani a településen fogyatékkal élők esélyegyenlőségének növelését, illetve a könyvekhez, dokumentumokhoz a lehető legszélesebb körű hozzáférést. A projekt által beszerzendő informatikai eszközök lehetővé teszik majd a Szolnok város, illetve a Jász-Nagykun-Szolnok megyei könyvtárak integrált rendszeréhez való kapcsolódást. Ezáltal biztosítjuk, hogy Rákóczi falván is ugyanolyan minőségű könyvtári szolgáltatáshoz jusson a könyvtár használója, mint a nagyobb települések könyvtáraiban. Ennek alapja mindenütt a könyvtárbarát szolgáltató szemlélet. A fogyatékkal élők – csakúgy, mint egészséges embertársaik-könyvtárhasználatát segítjük azáltal, ha a projekt megvalósítása során megvásárolt szoftverek segítségével a gyengénlátók és vakok is igénybe tudják majd venni a szolgáltatásokat.

Ha a könyvtári-informatikai rendszer behálózza az országot, és a könyvtár lesz a legfontosabb központja a tájékozódásnak, tanulásnak, önképzésnek, akkor elkerülhető a társadalom kettészakadása.

Hellenpach Rozália

Kirándulás

Egyszer egy jól kereső apa úgy döntött, hogy elviszi vidékre 7 éves kisfiát azzal a céllal, hogy megmutassa neki, milyen szegény emberek is vannak, és hogy a gyermek meglássa a dolgok értékét, és felfogja azt, hogy milyen szerencsés családban él.

Egy egyszerű falusi család házában szálltak meg, ahol egy napot és egy éjszakát töltöttek. Amikor a vidéki út végén tartottak, az apa megkérdezte fiát:

- Nos, mit gondolsz erről az útról?
- Nagyon jó volt apa!
- Láttad, hogy némelyek milyen szükségben és szegénységben élnek?

- Igen.
- És mit láttál meg mindebből?
- Azt, Apa, hogy nekünk egy kutyánk van, nekik négy. Nekünk egy medencénk van otthon, ők meg egy tó partján laknak. A mi kertünket lámpák árasztják el fénnel, az övékére pedig csillagok világítanak. A mi udvarunk a kerítésig tart, az övéké addig amíg a szem ellát. És végül láttam, hogy nekik van idejük beszélgetni egymással, és hogy boldog családként élnek. Te viszont, és Anyu egész nap dolgoztok, és alig látlak benneteket.

Az apa csak fogta a kormányt, vezetett csöndben, mire a kisfia hozzátette:

- Köszönöm Apa, hogy megmutattad, hogy milyen gazdagok is lehetnénk.

(internet)

Az én nagymamám a legjobb a világon. Belőle csak egy van. Amikor haza jövök az iskolából, egy nagy adag levessel és még valami kedvenc étellel vár. Na, és persze minimum két matematika feladattal. Neki már „beszélnek a számok” is... Nekem ugyan nem. Szinte mindég összekapunk valamin, de hát a végére mindig kibékülünk.

Sokszor mondja, hogy rendkívül rendetlen vagyok, a füzeteim számfülesek, és hogy csúnyán írok. Többnyire ezen szoktunk össze vészni. Meg persze a matematika feladatokon, mert állítólag „gyorsan túl akarok lenni rajtuk”.

Egyszerűen képtelen két percnél tovább egy helyben maradni. Három óra körül megyünk haza mamáéktól. Ő általában eljön megnézni a szobám, és hogy mennyit tanulok. Míg én a szobámban írom szorgosan a házi feladatom, ő addig anyának segít a vasalással, porszívózással, rendrakással. Őt órákor, amikor szüleim hazaérnek a munkából, mama általában vasal, és közben megbeszéljük az asnapot. A beszélgetésük alatt mindig sor kerül rám és a testvéremre.

Ha sutyorgásuk közben letévedek az emeletről, azonnal abbahagyják, és úgy néznek rám, mint egy angyalra. Ilyenkor mindég megkérdezem tőlük, hogy miért fejezték be a pletykálgatást, amint ideértem. Erre többnyire az a válasz: „pont elmondtuk, amit akartunk”. Ezután hazamennek papámmal, és megnézik a sorozataikat.

Az én mamám tele van étellel, makkegészséges és azon sem csodálkoznék, ha a száz éves kort is megélné. Ő a második anyukám.

Tudom, hogy rá bármikor számíthatok. Ha ő nem lenne, el sem bírnám képzelni, milyen lenne az életem.

(II. helyezett: Bognár Anna 8.b)

Az én pályázatomban azt próbálom megfogalmazni, hogy miért is jó a nagy, én miért szeretem.

Úgy gondolom, hogy a nagyik szerepe az unokáik életében az, hogy kényeztessék, szeretgessék őket. Ezért is jó, ha van nagy, mert ezt teszik velünk. Az én nagymamám is ilyen. Ő nagyon szeret sütni, főzni, kötni, varrni. Amikor elmegyek hozzá, mindég süt palacsintát, hiszen tudja, hogy ez a kedvencem. Minden évben gyűjti a papírt nekünk, hogy el tudjuk vinni a hulladékgyűjtésre. Sok régi történetet szokott mesélni. Azt is elmondta, hogy ők gyerekként már a földekre járnak ki dolgozni, és kukoricát is morzsolniuk kellett. A kukoricáról nem a legszebb emlékei vannak az iskolából, mivel ezen kellett térdelnie, mikor rosszak voltak. A tanítótól még körmösöket is kaptak. Az ő idejükben még nem volt pizza, hamburger, vagy gyros. Mesélt a vizes-cukros kenyérről is, én kipróbáltam, de nem bírtam megenni, olyan rossz volt. Szeretem az ő történeteit, mivel megtudhatom, hogy milyen volt az élet 50-60 évvel ezelőtt, az ő gyerekkorában. Nekik sokkal nehezebb sorsuk volt, mint nekünk. Mi már egy kicsit el vagyunk kényelmesedve (TV-t nézünk, internetezünk). A nagyival közös programokat is szoktunk csinálni. Hímezni próbál engem megtanítani, több-kevesebb sikerrel. Ő nagyon szép asztalterítőket készít. Én pedig azon vagyok, hogy számítógéppel megbarátkozzon egy kicsit. Ez elég nehezen megy. Mindég azt mondja, hogy ő idős ehhez. Jól szoktunk együtt szórakozni. A nyári szünetben is nála vagyunk 1-2 hétig, hiszen anyuénak nincs annyi szabadságuk, hogy az egész szünetben itthon legyenek velünk. Karácsonykor a legfinomabb beigli az én nagymamám süti. Szerintem a nagymamáknak is szükségük van a törődésre, gondoskodásra, odafigyelésre. Ezért is próbáljuk őt mindig látogatni, és amiben tudjuk segíteni.

Egyszer mi is nagyik leszünk, és reméljük, hogy olyan szeretetett fogunk kapni az unokáinktól, mint mi is nyújtunk a mi nagyijainknak.

(III. helyezett: Szelei Dóra 8.a)

Olvasni jó, az olvasás öröm

Állatmesék kicsiknek

Vidám, sokszor tanulságos történetek olyan állatkákról, amelyek pontosan úgy viselkednek, mint a gyerekek: kíváncsiak, huncutok, okosak és akaratosak.

Saunders, Kate: Menday, a titokzatos macska

Loncosos Mamó és Zöld Nasi számára rosszul kezdődnek az ünnepek. Az ajándéknak szánt kötött teamelegítők sehogy nem akarnak elkészülni. Hiába, a boszoknak nem erősségük a kézimunka. Annál is inkább a varázslás! Sebj, egy csepp Br-de-pocsék orvosságtól máris jobb színben látják a világot!

Patricia Cornwell: Ragadozó

Kay Scarpetta szabadúszónként dolgozik a Floridai Állami Törvényszéki Akadémián, ahol beleássa magát egy olyan bizarr ügybe, amilyennel még sohasem találkozott pályafutása során. A rejtély megfejtéséhez szokatlan bizonyítékok tárházát kell értelmeznie, miközben bepillantást nyer egy módfelett ravasz és gyilkos elme ördögien rafinált működésébe.

Ez a regény ismét megmutatja, hogy Patricia Cornwell egyedülálló módon képes szórakoztatni és rabul ejteni bennünket.

Csáth Géza: Az álmok asszonya

A modern magyar próza első, máig nagy hatású alakja Csáth Géza. Orvos és író, az emberi test és lélek alapos ismerője, a század eleji fénylő, füledt szeccszió magyar hőse irodalmunkban. Legerősebb alkotói igénye az ember újrafelfedezése.

Sokat írt a nőkről. A válogatás ezen írásait kötötte csokorba. Nővé válásról, nagy szerelmekről és csalódásokról, a házaselet jó és rossz oldalairól, férfiak nővel kapcsolatos okoskodásairól és a nők másságáról szólnak a novellák.

Az ajánlott könyveket keresse a városi könyvtárban.

Kölesönzési idő:

hétfő: 14.00-18.00; kedd-szerda- csütörtök-péntek: 10.00-12.00 és 13.00-18.00

Tel. 441-025

e-mail: K7609@koznet.hu

Novemberi történetek

„A fiatalság nem életkor, inkább lelkiállapot: akaraterő, képzelőerő, heves érzelmek, a bátorság uralma a gyávaság fölött, amikor a kalandvágy legyőzi a kényelemszeretetet. Attól még nem öreg valaki, hogy megélt valahány évet. Az évek ráncossá teszik a bőrt, a lelkesedés hiánya pedig a lelket.” Mélyen szántó gondolatok mindezek. Az Otthonban mindezt tapasztalhattuk lakóink hangulatából, jókedvűből, ahogy a gyönyörű magyar nótákat énekelték, és közben apró „papír hópelyheket” tépkedtek a karácsonyi dekorációhoz. De nem jelentett gondot az összegyűjtött bébiételes üvegek tisztítása, a papírszalvéta hajtogatás, a dekorációhoz készítenő darabok, eszközök, ragasztása, vagy egy horgolt fenyőfadísz elkészítése sem. A munka vidám hangulatban folyt, közben beszélgettek fiatalságukról, gyerekkorukról, a régi idők karácsonyáról. Rendkívül fontosak ezek a közös tevékenységek, beszélgetések, hisz van, ki nem találja a megfelelő szót, van, aki egyszerűen csak feledékeny, de emlékszik az elfelejtett dologgal kapcsolatos egyéb tényekre, van, ki elveszíti érdeklődését a körülötte történő dolgokról. Gondolkodása meglassult, feledékennyé vált, nem olvas, nem főz, mert „nincs kedve”, „rossz a szeme”, de így együtt minderről elfelejtkezhet. Gyorsan teltek a novemberi napok is. Meglátogatták az Otthon lakóit, az Idősek Klubjának tagjait az óvodások, és az ősz jellegzetes verseivel, dalaival örvendeztették meg a hallgatóságot. Köszöntöttünk Erzsébeteket, Jolánt, Katalinokat vidám köszöntővel, és egyik délután az UNIVERZÁL TRIÓ köszöntött mindenkit régi slágerekkel, dalokkal. Mindenkinél izlett a hagyományos disznóvágás alkalmával készült hagymásvér. Volt olyan lakó, aki azt mondta:” nagyon jól esett, harminc éve nem ettem”. A karácsonyi készülődés újabb izgalmakat vitt mindennapjainkba. De erről legközelebb.

Más. De ez is szociális, és intézményünk életéhez kapcsolódik. 1997-ben jelölték meg november 12-ét a szociális munka napjaként, amely minden évben jó alkalommal szolgál arra, hogy a szakterület felhívja a közvélemény figyelmét azokra, akik az elesettekért dolgoznak. Magyarországon az emberek közel egyharmada, - vagy talán már több is - küszködik olyan problémával, ami valamilyen szociális kezelést, gondozást igényel. Szociális munkásnak lenni jóval több, mint munka: szolgálat ez a szó legnemesebb értelmében. Gyakorlóai sajátos tudás birtokosai, akik a támogatást, segítséget igénylők részére a konkrét, azonnali, olykor nélkülözhetetlen segítségen túl konfliktuskezelő, válságmegoldó technikákat, módszereket is átadnak, hogy a mindennapi életben való boldogulást megkönnyítsék. Legyen az gyermek, fiatal felnőtt, beteg-, fogyatékkal élő, vagy idős, ápolásra szoruló ember. November 12-én, csütörtökön az intézmény dolgozóit – családgondozók, ápolónők, gondozónők,

személyi segítők, és a munkánkat segítők a három településről - a vezetőség meghívta egy felhőtlen délutánra. Az intézmény igazgatójának bevezető gondolatai után egy vidám, kedves jelenettel és verssel köszöntötték egymást a dolgozók. Az év során minden dolgozó erején felül végezte munkáját, de ezen a napon virággal köszönte meg a vezetés Árvainé Szabó Anita családgondozó, Komáromi Kitti családgondozó, Kurdi Valéria családgondozó, valamint Gál Lászlóné szociális gondozó és ápoló munkáját. A köszöntő után gyermeki izgalommal vettek részt a dolgozók egy vidám játékban.

Köszönjük, jól éreztük magunkat.

Bné

CIVILEK

A mandalák üzenete

Az éppen most egy éve megjelent Falvi Kiskönyv alkotói közül nem véletlenül mutatjuk be karácsonyi számunkban Varga Lászlóné Tóth Irént, hiszen az ő művészete illik leginkább ehhez az ünnepekörhöz.

A lakásba belépve szembetűnő a karácsonyi várakozás, készülődés hangulata. Az angyalkák mennyisége azonban szokatlan, még ebben az időszakban is:

-Több, mint 300 angyalkám van – mondja Irénke- melyeknek nagyobb részét kaptam. Ez a helyiség erre hivatott.

Nagyon örülök, hogy éppen karácsony előtt szólhatok az újság hasábjain. Két dolog miatt, az egyik, hogy 17-én van a születésnapom, a másik pedig, a karácsony nagyon sokat jelent, mint általában mindenkinek. A fény, illetve Jézus születése. Itt kapcsolódom be a mandalával. A mandala misztikus kört jelent szanszkrit nyelven. Spirituális szimbólum. Ősi művészet, melyet ismét fel kell fedezni. Az életvirága mandala kb. 8 ezer éves, a naiv ősember barlangrajzai között találták meg ezt az összetett mandala rajzot a világon, 17 helyen: Juka birodalom, Mayák, Egyiptom stb. Ma sincs igazi magyarázat a keletkezésére, az üzenetére.

1993-94 körül kezdtem a mandalákat festeni, de gyerekkoromtól kezdődően egy picit az átlagtól jobbnak tűnt a kéz ügyességem. Ezért már gyerekkoromban rajzolgattam, már ekkor is mandalákat. Akkori rajztanárom nagyon szerette volna, ha iparművészeti gimnáziumba kerülök. Abban az időben csak Pesten volt ilyen, s szüleim nem engedtek. Pedig Mohácsi László tanár úr, még el is jött rábeszélni őket.

Egy időre elcsendesedett bennem a mandala téma, s a művészeti irányultság. Az elkeseredés, a körülmények, a családalapítás, a gyermeknevelés miatt csak hobbi szinten rajzolhattam. A kilencvenes évek közepe táján erős késztetést éreztem a festés folytatására. Azután szép lassan beszereztem előbb a színeseket, aztán a filctollakat majd a festékeket, és temperákat is. A/4-es lapokon gyakorolgtam. Annyira erősen jött ez a késztetés, hogy nem bírtam szabadulni tőle. Utána magával a mandalával, mint művészeti irányzattal, vagy technikával kezdtem el foglalkozni, mélyebben megismerni.

Más jellegű festményeket nem igazán készítek. A mandala a lényeg. Ez egy misztikus kapu. Különböző tanulmányokat olvastam, majd írtam is tanulmányokat, próbáltam szakvéleményeknek utána nézni. Arra, hogy misztikus kapu nem találtam magyarázatot.

3-4 hónappal ezelőtt egy Kambodzsáról szóló filmet néztem – régi építészettel kapcsolatosan– a legnagyobb meglepetésemre: vannak rendkívül szép ősi templomai 4-500 éves építmények mandala formájú, mandala tornyú. Az ősi templom építése a következőképpen történt: csak a szüzföldre lehetett építeni. Ha ott valaha építmény volt, legalább 50 cm mélyen el kellett a földet vinni és új földet hozni. Ledöngölve, elsímítva egy hatalmas, a templom nagyságának megfelelő mandalát rajzoltak a földre. Mert a mandala egy kapu az

ég és föld között, Isten és az ember között. A mandalát mikor megrajzolták, kérték az Isten segítségét magához az építkezéshez és a majd templomba járó emberek megkapják az Isten segítségét, áldását, dicsőségét a tevékenységhez. Nagyon ledöbbentem a hallottakon, de valahol egy belső nyugalom szállt meg, fontos volt, hogy ezt így megtudtam. Egyre több olyan anyag van, ami alátámasztja az eddig bennem lévőket. Úgy érzem, hogy a mandalában lévő misztikum tulajdonképpen a mandala kiindulópontja. Mindegyik köralak, körcikk körminta alakra épülve és a középpontból kiindulva rajzolódik. És itt jön a középpont. Ezt a középpontot érzem a misztikumnak. A pont jelentésénél általában a mondatvégi írásjelre gondolunk. Ennek a pontnak viszont van színe, kiterjedése, domborúsága. Akkor viszont már nem pont, hanem kör. Az a pont, ami köré felépül a mandala, láthatatlan. Az a misztikum, az a valami, ami összeköt. Ezt érzem, és ezt szeretném minél több embernek átadni és megértetni. Ezért van az, hogy a mandalákkal lehet gyógyítani, lehet állapotfelmérést végezni. Kisugárzása, rezgése, információja van. Nagyon fontos, hogy milyen a formavilága, milyen a színvilága. A pont, ahol megszűnik a polaritás, ott minden megszűnik, – ott a kezdet és a vég, az Alfa és az Omega, ott kiegyenlítődik minden –, nem tudni, mekkora.

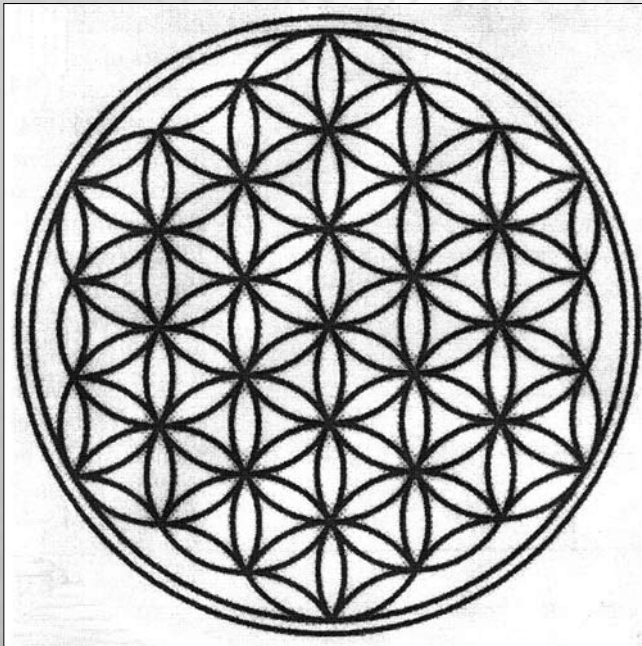
Sokan nem értik, mondják – ez is egy dolog – de aki megáll előtte, érzékeli a hatását, azokra hat. Nyitottak rá, tudnak általa gyógyulni. Felmerülhet, hogy az az adott pont: minden mandalánál ugyanarról beszélünk, és mégis mindegyik mást és mást sugároz. Egyszerűen arról van szó, hogy ott az a bizonyos pont, ami a fő, s ehhez kiegészítőként jön a színvilág, a formavilág, s az illető lelki világa, aki festi. Ezért lesz más és más. Lehetetlen ugyanazt megfesteni. Az illető pillanatnyi lelkiállapota miatt más.

Divat lett a gépi mandala, de az nem önmagát adja.

Nagyon örülök, hogy ezt elmondhattam a mandalákról.

Varga Lászlóné Tóth Irén

ÉLETVIRÁGA (ősi mandala szimbólum)

Sok sorozatot festettem. A sorozatok egymásra utalnak. Megfestettem a Hét csakrát. Az első komolyabb munkáim között voltak. A méretük 60x60. Még készen sem volt a sorozat, amikor egy ismerősön segíthettem, akkor jöttem rá, miért is kell festenem, miért kell ezt csinálnom. Kezdtünk figyelni rá, mi történik.

Megfestettem a 12 égövi csillagjegyet. Ezeket képeslap formájában tudom minél több emberhez eljuttatni, akár Amerikába is. Sok pozitív visszajelzést kapok.

Assisi Szent Ferenc filmjét láttam, és megfestettem a Holdnővér – a szeretetet hozza, lágyítja –, s a Napfivér – az erőt, a tüzet –, a nagyon befelé forduló szerény férfi, vagy nő határozottabbá válásához a képeket.

Megfestettem a Hét mestersugár sorozatot. Az égiektől 7 színsugár érkezik a földre segítségül. A világoskék a harc, a vívódás, az aranyárga a tudás, szeretet, tisztulás, a rózsaszín a művészetek támogatója, minden jellegű művészet, még a szép beszéd is művészet. Az ezüstfehér a családi béke, a harmónia, az alázat kibontakoztatása. Példákat tudnék sorolni, s azt mondom, ha csak egy embernek tudtam segíteni, már

nem volt hiába a munkám. A smaragdzöld a gyógyító sugár és az úton lévők segítője, a bíborszín az önfeláldozó szeretet hordozója, az alázat, az egymás tisztelete, elfogadása, a lila a spirituális tanítás, a misztikus úton haladást segíti.

2006 augusztusában meghalt az édesapám. Bár az ember tudja, s amennyire lehet, felkészül, mégis vannak következményei. Ezen év novemberében agyérkatasztrófiával kerültem kórházba kétszer is. Egy köhögéses-fuldokló probléma is húzódott – már 10 éve – és nem találtuk a megoldást a gyógyításra. Már beszélni sem tudtam. Arra kértem a férjem, keressen új gyógyító technikát, amivel meg lehet gyógyítani, rááldozom, amit örököltem.

Találtunk! Akkor a NASA-nál használt komputereket lehetett megrendelni. Magyarországon negyedikként kaptuk meg 2006. decemberében. Ezzel kezelt engem László.

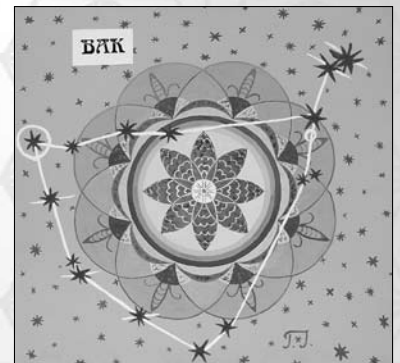
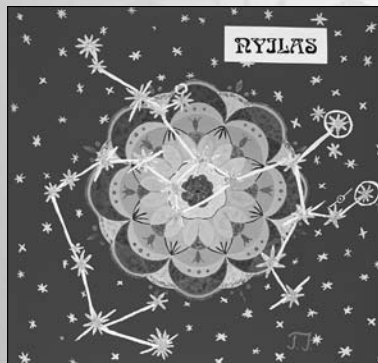
A következő év januárjában azt mondtam, ha meggyógyulok, fel fogok egy karácsonyfát díszíteni, a saját munkámmal, azért, hogy az emberek gyönyörködhesseken benne. Én ezt szolgálatnak fogom tekinteni Isten felé, hogy az emberek gyönyörködjenek. 96 díszet készítettem, angyalokat horgoltam. Aztán a következő évben megint.

Ezt el kellett mondanom, bennem érlelődött már, hogy a mandalákból gyógyító sorozatot kell készítenem. Kétszer is nekilendültem, de félretoltam. Két évvel ezelőtt találkoztam a komputer feltalálójával, készítőjével. Megismerte a 108 képből álló sorozatot, rendkívül tetszettek neki. Hálám jeléül, mivel meggyógyultam, festettem neki is egy mandalát, látható örömmel fogadta. Ez újabb lökést adott s immár harmadszor lendültem neki a munkának. A képek címét, mottóját már lefordították, az anyagát kiküldtük hozzá. Ez nem kis dolog. Az akadályt közöttünk csak a kommunikációs – nyelvi – problémák adják. Mindketten érezzük, hogy a képek milyen jelentőségűek!

Számomra nagy öröm, hogy egyre többen foglalkoznak a mandalákkal, mint művészettel, vagy különleges technikával. Ezen belül egyre több gyermek nyit e csodálatos tudomány felé. Kérem a kedves szülőket, támogassák gyermekeik ezen érdeklődését. Kívánom, hogy minél többen találják meg örömeiket e művészi munkákban, a mandalákban.

Irénke! Köszönöm a rengeteg érdekes-értékes gondolatot a mandalák világáról, s kívánom, hogy legyen jó egészsége, sok energiája a további alkotások elkészítéséhez!

K.G.

Hogyan tovább?

2003. november 1-én alakult meg a Rákóczi falváról Elszármazottak Baráti Köre.

Vannak, akik azt kérdezik, már hat éves? Hiszen, olyan, mintha tegnap történt volna. Mások szerint, még csak hat? Olyan az ember érzése, mintha mindig lett volna. Egy szervezet életében, az első évek, rendkívül fontosak, mert ekkor dől el az a kérdés, életképes-e a szervezet, időszerű feladatra vállalkozott-e, elérhető-e az a koncepció, aminek megvalósítása céljából létrehozták?

Meggyőződéssel írom le, hogy az elmúlt hat évben, a REBKÖ nagyobb eredményeket ért el, mint amilyenekre alapításakor számítottunk, olyan fejezeteket írt be községünk, illetve, városunk történetébe, amiket kitörölni onnan már nem lehet.

Mi, az elszármazottak, azt szeretnénk, ha tevékenységünk, városunk hasznára válna, ha az élet egyes területein hozzájárulhatnánk szülőfalunk boldogulásához. Csak ez lehet a célunk, ezért alakítottunk szervezetet, és azért, hogy mi, az évtizedek óta távol élők, országunk más tájain ragadt rákóczi falvaiak, ne szakadjunk el gyökereinktől, könnyítsük meg számunkra a kapcsolattartást, a találkozást régi ismerőseinkkel, ritkán látott barátainkkal.

A polgármester úr, és Nagy János barátunké az érdem, hogy az 1996., és a 2003. évi értekezlet után, felvetették a szervezetté alakulás gondolatát. Az elszármazottak között nagy volt a lelkesedés, ami bátor kezdeményezésekhez nyújtott szilárd hátteret. Emlékeztetőül, az elmúlt hat évtől búcsúzva, felsorolom azokat a rendezvényeket, amiket a polgármesteri hivatal munkatársai segítségével – az elmúlt hat év alatt - megszerveztünk:

- 1944. aug. 20.-i bombázás, - falunk újkori történelme legfájdalmasabb eseményének, - 60. évfordulóján, eredeti módon emlékeztünk meg. Összegyűjtöttük a helybeliek és elszármazottak (köszönet azoknak, akik megírták) visszaemlékezéseit, a bombázást túlélők emlékeit, és egy szép kiállítású könyvben, („Bombázások”) mint fontos kordokumentumot, a polgármester úr segítségével, a nyilvánosságunk átadtuk.

- 1945-ben, a háború végét, a béke megszületésének 60. évfordulóját ünnepeltük. „Háborús napjaink” c. kötetbe foglaltuk azokat, a felkérésünkre írt visszaemlékezéseket, amelyek a front, és a katonai megszállás hónapjaiban elszenvedett megpróbáltatásokról, egyéni sorsokról, kalandos történetekről, esetekről, halálesetekről szóltak.

- 2005. szeptember 10.-e, Baráti Körünk legsikeresebb rendezvénye volt. Már első ülésünkön felvetettük, hogy fel kellene végre tárnunk községünk, és a középkori Varsány történetét. Két év múlva már tudományos konferenciát tartottunk, négy felkért előadóval, és mintegy 140 résztvevővel, ahol felszólalt Vass Lajos, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának államtitkára is. A konferencián bemutatott tények alapján, ott helyben, a polgármester úr nyilvános önkormányzati ülést hívott össze, és két, - a REBKÖ által,

előzőleg javasolt – határozati pontot terjesztett a képviselők elé, akik egyhangúan meg is szavazták. Az önkormányzat Rákóczi falvát Varsány örökösének nyilvánította, és elismerte, hogy településünk 930 éves múltra tekint vissza. Határozat született arról is, hogy a Községi Házat Varsányról nevezzük el.

- 2006 tavaszán, II. Rákóczi Ferenc 330. születésnapján, egy budapesti, és egy francia, a fejedelem történetét kutató professzor, előadását hallgattuk meg, francia vendégek jelenlétében. Ősszel pedig a varsányi határban folytatott ásatások vezetője tájékoztatott bennünket a feltárt eredményekről.

2008. aug. 30.-án ismét konferenciát tartottunk, neves, országosan ismert szakemberek részvételével. A jövő felé fordulva, a polgármester úrral egyetértésben, azért szerveztük és készítettük elő gondosan, hogy itt, Rákóczi falván, felhívassuk az ország figyelmét a Tisza elhanyagolt voltára, a vízgazdálkodás háttérbe szorított helyzetére, a Duna-Tisza Csatorna megépítésének szükségességére, stb. Ezek a kérdések, azóta országos ügyé váltak, megalakult a Duna-Tisza Csatorna Zrt, amelynek tervei szerint, a csatorna a Rákóczi falva határában éri el a Tiszát. Ha megvalósul, kikötő, raktárak, éttermek, szállodák, vízi sportlétesítmények épülnek, munkahelyet teremtenek, és jövedelmet hoznak majd, városnak és lakóinak egyaránt.

Ezekben az években, sok találkozót bonyolítottunk le, igyekeztünk megismerni régen látott osztálytársainkat, számtalan helyi és vendég művész kiállításában gyönyörködhettünk, REBKÖ-fát ültettünk. Részt vettünk az általános iskolát végzettek rendszeres találkozóinak szervezésében. Nemzeti ünnepeink, és egyéb községi rendezvényeik résztvevői és szereplői voltunk.

A fenti tényeken túl, hogyan foglalhatnám össze az elmúlt hat év szellemi hozadékát?

Szeretett szülőfalunkba történő rendszeres visszatérés, újra és újra felszínre hozta az itt töltött évek-évtizedek emlékét, új találkozásokkal, új élményekkel ajándékoz meg bennünket, és azzal az örömteli érzéssel, hogy javaslatainkkal, ötleteinkkel – jó esetben – még segíthetünk is városunknak.

Senki sem tagadhatja, hogy Varsány történetének feltárása, Emlékezők Könyvének megszervezése és kiadása, maradandó értéket jelent, követhető utat mutat utódaink számára. (Rákóczi falva történetéről már több kötet olvasható Czirmayné, Kocsis Róza tanárnő tollából, helybeli költőink, művészeink alkotásait élvezhetjük egymásután megjelenő kötetekben, rákóczi falvai szakácskönyvek is ismertek már).

A Duna-Tisza Csatorna ügyének felvetésével, Rákóczi falva, és a REBKÖ nagy ismertségre tett szert az országban. Örülünk, hogy a kezdeményezők között voltunk, bár tudjuk, hogy hasznát, és előnyeiket csak utódaink élvezhetik majd.

Tudjuk, a különféle szervezetek megalakulnak, dolgoznak, botladoznak, tökéletesednek, átalakulnak, mindaddig, amíg az új átalakítás szükségessége meg nem érik. A REBKÖ hat év után jutott abba a szakaszba, amikor bizonyos átalakítás

elkerülhetetlenné válik. A változtatást, elkövetett hibáink, szerzett tapasztalataink, és rajtunk kívülálló körülmények (elhalálozás) sürgetik.

Rendezvényeinken, találkozásainkon kevés helybeli lakos vett részt. Nem hirdettük eléggé, hogy mi, nem zárt szervezet vagyunk, mindenkit szívesen látunk, eredményesek csak akkor lehetünk, ha elszármazottak és helybeliek együtt gondolkodnak és cselekszenek. Rendezvényeinket ezután szélesebb körben meghirdetjük, szeretnénk, ha városunk érdeklődő tagjai minél nagyobb számban vennének részt azokon, és kérdéseikkel, felszólalásaikkal, javaslataikkal elősegítenék a vitatott kérdések tisztázását, és megoldását.

Helybeliek és elszármazottak sikeres tevékenységét az segítené elő leghatékonyabban, ha szervezetünk, a REBKö, nem csak elszármazottakból állna, hanem városunk olyan tagjaiból is, akik szívesen találkoznának, és dolgoznának velünk együtt, azaz belépnének szervezetünkbe. Kérjük a férfiakat és nőket, öregeket és fiatalokat (őket különösen, mert

értük dolgozunk, de ha ezt nélkülük tesszük, nem leszünk eredményesek) lépjenek be hozzánk. (Információ Máthé Pálnál kapható).

2010 őszén lesz a következő találkozásunk, amikor vezetőséget választunk a helybeliekből és elszármazottakból. Tagjainkka fogadjuk azokat az ismerőseinket is, akik lakhatnak bárhol, de valamilyen módon és okból kötődnek Rákóczi falvához, és részt kívánnak venni munkánkban.

Bízom abban, hogy az elszármazottak és helybeliek együttes tevékenysége még eredményesebb és hasznosabb lesz, mint az előző hat évben volt, és rendszeres találkozásaink képesek lesznek elmélyíteni Rákóczi falvát szerető, de egymástól távol élő „Rákóczi falvai patrióták” barátságát. Miután megváltozik szervezetünk összetétele, megváltoztatjuk a nevét is: Rákóczi falvaiak és Elszármazottak Baráti Köre lesz, azaz megmarad a már jól ismert rövidítés: REBKö.

Páldi András

BEROE-híradó

2009. november 28-án rendeztük meg évzáró ünnepségünket. Szeretettel hívtuk és vártuk a megyében és a városunkban működő civil szervezeteket. Rendezvényünket a Varsány Községi Házban tartottuk meg, itt a hely korlátozottsága miatt több civil szervezet jelentkezését vissza kellett utasítani. A Sportcsarnok bérleti díját viszont kifizetni nem tudjuk (25 illetve 50 ezer forint).

Rendezvényünk fővédnökei voltak:

- Iváncsik Imre államtitkár úr
- Fejér Andor úr a Megyei Közgyűlés Elnöke
- Losonczi Antal úr Bunge ZRT. igazgatója
- Rákóczi falva Város Önkormányzata

A kéthónapos szervezési munka, úgy érzem, meghozta gyümölcsét. Pálinskáné Marika köszöntő szavai után, Iváncsik Imre országgyűlési képviselő úr, valamint Kármán István alpolgármester úr köszönte meg egész éves munkánkat, amit városunkban, megyénkben végzünk.

Kisújszállási testvér egyesületeink vezetői is elismerő szavakkal méltatták munkánkat. Évértékelő beszámolómban tájékoztattam a megjelent civil szervezetek képviselőit, tagjait, vendégeinket, hogy év elején feltettük magunknak a kérdést, fenn tudjuk-e magunkat tartani? Tudunk-e továbbra is működni? Nagyon nehéz a civil szervezetek helyzete is, hiszen önkormányzatunk nehéz anyagi helyzete miatt nincs pályázati lehetőségünk. Vezetőségi – és tagtársaimmal úgy éreztük, nem hagyhatjuk abba, hiszen oly sok lelki, testi és egészségi problémákkal küzdő ember várja segítségünket, ez adott erőt számunkra.

A beszámoló után kulturális műsor következett:

- Fehér Ferenc szavalt
- Táncoló Talpak Liget úti iskola
- Martfűi táncműhely
- Dalma-Dance Rákóczi falvi tagozata
- Általános Iskola 3. osztályos tanulójának fuvolásai: szóló

ének Milosits Anna

- Beroe tagjai csillagszóró keringővel zárták a műsort

Ezeket, a szép pillanatokot Cikkely József és Czikkelyné Marika örökítette meg. A finom vacsorát Mester István főzte. A talpalávalót állandó zenésztűnk két gyermeke Ábel Szilvia és Ábel Viktor húzta, hiszen Tibor a „Van egy ház a Tisza partján” című nótá verseny

döntőjébe szerepelt. Mindenkinek köszönjük, aki tombola felajánlásával hozzájárult szervezetünk működéséhez.

A 2009-es évét karácsonyi vacsorával zárjuk, valamint a Mindenki Karácsonyának szervezésében lebonyolításában veszünk részt.

A Belszeri Betegek Egyesületének tagjai nevében minden újságolvasónak kívánunk áldott, békés karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt.

*December a télnek, legszebbik hónapja,
Az emberek szívét, közelebbre hozza.
Szeretettel nincs szebb, ezen a világon,
Békesség honoljon, minden földi tájon!
Ember ember ellen, ne foghasson fegyvert!
Gyermek ne láthasson, nyomort, önző embert!
Ne a nagyobb vagyon legyen e földi cél,
Szeretet és béke, mindennél többet ér!*

Komárominé Kovács Katalin egyesületvezető

Adventkor készülődvén

Pár hét, és ismét megérkezik a karácsony. Egy pillanatra megdöbbenünk, milyen gyorsan elszaladt ez az év is, de gondolatainkban a helyet átveszi egy meleg puha érzés, az adventi várakozás, készülődés hangulata. Nemcsak a kicsik, de a nagyobbak is izgatottan várják a pillanatot, hogy álljon már az ünneplőbe öltöztetett fa, érkezzenek a rokonok, a lakást járja át a sok finom étel illata, és kerüljenek elő végre a még fel nem kutatott ajándékok, valamint kinek-kinek hite szerint szülessen meg a Megváltó. De addig a pillanatig még sok teendőnk van. Legfőképpen várni és örömmel fogadni az advent vasárnapi angyalait.

Az első vasárnap angyala

Négy héttel karácsony előtt valami nagyon fontos dolog történik: egy angyal kék köpenybe öltözve leszáll az égből, hogy közelebb húzódjon az emberekhez. A legtöbb ember ezt észre sem veszi, mert túlságosan el van foglalva mással. De azok, akik jól figyelnek, meghallják a hangját. Ma van az első napja, hogy az angyal először szól, s keresni kezd azokat, akik meg tudják és meg akarják hallgatni őt.

A második vasárnapi angyala

A második adventi vasárnapon piros palástba öltözött angyal száll le a mennyekből, kezében egy nagy serleget hoz. Az angyal szeretné megtölteni az aranyserlegét, hogy tele

vigye vissza a mennybe. De mit tegyen a serlegbe? Játékot? Ajándékot? Törékeny, finom szövésű ez a serleg, a Nap sugaraiból készült. Nem tehet bele kemény, nehéz dolgokat. Az angyal észrevétlen végigmegy a világ összes házában és lakásán, mert valamit keres. Tiszta szeretetet minden ember szívében. Ezt a szeretetet teszi a serlegébe, s viszi majd vissza a mennybe. Mindazok, akik a mennyben élnek, fogják ezt a szeretetet, s fényt készítenek belőle a csillagoknak. Ezért olyan jó felnézni a hunyorgó, ragyogó csillagokra.

A harmadik vasárnap angyala

Advent harmadik vasárnapján egy fehér ragyogó angyal jön le a földre. Jobb kezében egy fénysugarat tart, amelynek csodálatos ereje van. Odamegy mindenkihez, akinek tiszta szeretet lakik a szívében, s megérinti fénysugarával. Azután a fény ragyogni kezd az emberek szemében, s elér a kezükhöz, lábukhoz és egész testükhöz. Így még az, aki a legszegényebb, legszerencsétlenebb az emberek között, az is átalakul, s megszállja a béke, a tiszta szeretet és a boldogság érzése.

A negyedik vasárnap angyala

A karácsony előtti utolsó vasárnap egy nagy, lila lepelbe öltözött angyal jelenik meg a mennybolton, és járja be az egész Földet. Kezében lantot tart, és azt pengeti. Közben szépen énekel hozzá. Ahhoz, hogy meghallhassuk, jól kell figyelniük, s szívünknek tisztának kell lennie. A béke dalát énekl. Sok kis angyal kíséri, s együtt énekelnek. Daluktól valamennyi mag, amely a földben szunnyad, felébred, így lesz majd új élet tavasszal a földben.

A négy hét alatt legalább ez a négy angyal segít nekünk, hogy méltóképpen felkészülhessünk a Szentestére. Figyeljük őket, fogadjuk be őket, hiszen értünk is tevékenykednek.

E négy angyalt is meghívtuk az adventi kiállításra, mely ez évben december 18-án lesz a Varsány közösségi házban este 17 órakor.

Meleg szeretettel várunk minden érdeklődőt!

TPE

Együtt Egymásért...

Gál Jánosnéval, Eszti nével ültünk le beszélgetni abból az apropóból, hogy immár IV. alkalomból került megrendezésre Rákóczi falván a hagyományörző disznótör.

Az Együtt Egymásért Rákóczi klub tagjai fáradhatatlannak, rendíthetetlen és töretlen energiával tevékenykednek a városért. Társadalmi munkájukkal hozzájárulnak a rendezvények sikeréhez, törődnek az idősekkel, a gyerekekkel. Ha kell, zsíros kenyeret kennek, húsos káposztát főznek, mézest vagy palacsintát sütnek, segítenek, ahol tudnak, úgy ahogyan a klub nevében megfogalmazták szinte, mint egy vállalatot Együtt Egymásért.

Számomra megfoghatatlan, hogy a klub élén álló Gál Jánosné Eszti néni honnan meríti az energiáit. Eszti néni beengedett az otthonába, és a rá jellemző kedvességgel

fogadott, mesélt magáról, a klubról melynek vezetője, és arról a lelkes csapatról, aki segíti a munkájában.

1937. július 3-án születtem, Törökszentmiklóson egy darabig ott is laktunk. Apukám rendőrként dolgozott, és amikor jöttek a zsidó égetések és a különböző atrocitások azt már nem tudta elviselni, ezért úgy döntött, hogy leszerel. Ő olyan ember volt, hogy inkább kétszer segített valakin, mint hogy ő kérjen valakitől segítséget. Ebben az időszakban a nagyszüleim egészségi állapota is sokat romlott ezért a Tenyőszigetre költöztünk hozzájuk. A szigetet 1910. –ben osztották ki, akkoriban még nagyon szép volt, több mint száz ház állt ott az út mentén, az volt az igazi tanyavilág. A nagyszüleim 70 hold földön gazdálkodtak, a hat gyermekük közül is volt, aki gazdálkodott. Az édesapám eladta

Törökszentmiklóson a házat és lovakat meg földet vett az árán utána elkezdett gazdálkodni. Én már a szigeten nőttem fel és ott jártam általános iskolába, majd Szolnokra kerültem a 605.-ös kereskedelmi iskolába. Amikor elvégeztem az iskolát, visszamentem a szigetre. Iskola után adódott egy jó lehetőség arra, hogy kereshessek egy kis pénzt, így vízfordó lettem, facsemetéket ültettek, én meg kannával vittem nekik a vizet. Ahhoz, hogy el tudjak járni dolgozni, el kellett volna költöznöm, mert ott csak kertészeti munkát lehetett végezni, vagy otthon a háztájiban tudtunk dolgozni és a piacra lehetett járni. Azután amikor 1960. – ban férjhez mentem és ide költöttünk Rákóczi falvára, rögtön elhelyezkedtem. Martfűn kezdtem dolgozni a 605-ös élelmiszer boltban, 15 évig voltam ott, onnan kerültem a Papírgyárba, ahol szintén 15 évig dolgoztam, mint készáru kiadó. Az első pár hónapban targonca vizsgát is tettem, egyszer versenyt is nyertem. Ha beteg volt a targoncásom targoncáztam is. Szerettem mindig mindent tudni, hogy mit, hogyan kell megcsinálni, soha nem ijedtem meg a feladatoktól. Az első házasságom tönkrement így elváltunk. 1979 - ben mentem újra férjhez, és azóta is nagyon szépen élünk. Három lányom van és hat unokám, nagyon szeretem őket és büszke vagyok rájuk. A papírgyárból jöttem el nem sokkal nyugdíj előtt, rokkantnyugdíjba. Sajnos baj van a szívemmel és a csigolyámmal, fedőlemez horpadás és csigolyasérvem van. Hat hónap után betöltöttem az 55 évet és nyugdíjas lettem. A nyugdíjas éveimben is pró-

bálok valamit tenni a közösségért.

Esztike néni, hogyan alakult meg a klub?

Bukta Jánosék invitáltak minket, hogy lépjünk be a II. Rákóczi Ferenc nyugdíjas klubba, mi is szerettünk volna így csatlakoztunk hozzájuk, de mivel nem mindenben értettünk egyet úgy döntöttünk, hogy kiválunk, ők nekünk túl hangosak, csendesebben, de aktívabban szerettünk volna élni, így 15 – en eljöttünk. Az Együtt Egymásért Rákóczi Klub 2006. február 9.-én alakult meg. Már az alakuló ülésen megfogadtuk, hogy támogatjuk az időseket és a gyerekeket. Együtt könnyebb, együtt bármibe belefog az ember, ha valaki mellé áll támogatja, akkor sokkal könnyebb mintha egyedül küzd, vagy megpróbál egyedül tenni valamit. Ha összefognának a város civil szervezetei, ha nem is mind csak az a néhány civil szervezet, aki igazán sokat tesz a városért, akkor tényleg eredményesek tudnánk lenni.

Mi amellet, hogy más civil szervezetek munkáját is szívesen segítjük, jelenlétünkkel is támogatjuk a rendezvényeiket, a hagyományörző disznóvágással próbáljuk őrizni magát a hagyományt, és tenni valamit Rákóczi falváért, hogy vigyék a város hírét. A hagyományörző disznótoron, hagyományos módon szalmával perzseljük le a szőrt a malacról, a hús feldolgozására pedig a hagyományos technológiát és az eszközöket használjuk úgy, ahogyan a szüleinktől láttuk. Reggel ismét meglátogattak bennünket a gyerekek nézelődtek, ismerkedtek a húsfeldolgozás ilyen módjával, kérdegettek, kóstolgattak. A kis óvodások is felvonultak olyan drágák voltak.

Nagy feladat volt most is a 304 kg – os hízó feldolgozása, ennek ellenére nagyon hamar végeztünk, jól összeszokott csapat vagyunk, mindenki szépen, rendesen végezte a feladatot, amit vállalt. Itt is szeretném mindenkinek megköszönni mindazt a sok munkát, amivel hozzájárult, a IV. h. agyományörző disznótor sikeréhez.

Én pedig Esztike néninek szeretném megköszönni a beszélgetést, jó egészséget, erőt, és sok sikert kívánok a további nyugdíjas évekhöz, és kívánom, hogy továbbra is ilyen aktívan vegyen részt a város életében.

Nagy Timea

Jövőre talán még többet tudunk adni

Ma Magyarországon a társadalomtudósok szerint 3-3,5 millióan élnek a létminimum küszöbén vagy alatta, mely szegénységben pedig 1,2 millióan, ez azt jelenti, hogy napi 500-1000 forintból tengődnek. Különösen nehéz helyzetben vannak a nagycsaládok, az idősek, a betegek.

Rákóczi falván immár negyedik éve működik a LAÉT, amely a létminimum közelében élő emberek anyagi helyzetének javítását tűzte zászlajára. Jövőre az egyesület új néven, de változatlan célokkal és tagsággal, Rászorulókat Támogatók Egyesülete néven működik majd tovább. Az egyesületet Páldi Ernőné Erzsike vezeti megalakulása óta, aki csodálni való energiával végzi ezt a sok-sok nehézség ellenére is. Erzsike „csapata” tizennyelvenél több lelkes főt számlál,

akik szintén szabadidejükből áldoznak arra, hogy másokon segíthessenek.

Fő tevékenységük az adománygyűjtés, amely főleg élelmiszert, ruhaneműt, és használati tárgyakat jelent. Helyi vállalkozóktól kapnak gyümölcsöt, hagymát, krumplit, amely szintén nagyon sokat számít akár egy sokgyermekes, akár egy kisnyugdíjas háztartásban. „Ruhaneműt az anyaszervezettől, német bálás ruhát forgalmazóktól és helyi vállalkozóktól sikerült idén beszerezni, – természetesen kiváló minőségű, szinte új ruháról van szó, olyan nem kerülhet az adományok közé, amelyet én sem vennék fel – teszi hozzá az egyesület elnöke. - Kaptunk még ezenkívül bútorokat, elektromos háztartási eszközöket (varrógépet, mosógépet, tévét,

videót), kézimunkákat, ágyneműt, lakástextilt, ezeket helyi intézmények között (óvoda, bölcsőde) osztottuk el. Innen is hálásan köszönöm a helyi lakosok és vállalkozók nagylelkűségét, azt, hogy ilyen sok és „hasznos holmit” adományoztak az egyesületen keresztül a rászorulóknak. Közvetítőként is nagyon jó érzés látni, mennyire örülnek az adományoknak. Ahogy a közmondás tartja, a szegénynek kicsiny is sok, vagyis ahol szűken van valami, ott azt jobban megbecsülik, többre értékelik. Természetesen továbbra is számítunk a jó érzésű polgárok segítségére.”

Az egyesület az Indigó Kft. Rákóczi úti telephelyén oszt és fogad adományokat kéthetente szerdán (a nyitva tartást megtalálják a helyszínen kifüggesztve). A legnagyobb igény természetesen az élelmiszer iránt mutatkozik, amelyet az önkormányzat segítségével, EU-s adományokból igyekeznek kielégíteni.

Azok kedvéért, akik most veszik először a kezükbe lapunkat, elmondjuk, hogy rászorulók a létminimum közelében élők, az önhibájukon kívül létminimum közelében élők, a hátrányos szociális helyzetű gyerekek és a kisnyugdíjasok. A rászorultságot nem kell igazolni, az élelmiszer adomány átvételéhez csupán lakcímkártya szükséges.

November 18-án és 25-én összesen 1028 élelmiszercsomagot adtak át, amely lisztet, tésztát, müzliszeletet, nápolyit, kristálycukrot, ömlesztett sajtót, és cukrozott sűrített tejet tartalmazott. A két napban harmincegyen vettek részt az adományok kiosztásában, mert sokan nem is gondolják, de rengeteg az adminisztráció, amelyet nagyon szigorúan ellenőriznek. Másfelől az adományok osztásakor nemcsak a papírmunkára kell figyelni, hiszen érzelmileg egy nagyon kiélezett helyzetben vannak a felek. Türelem, odafigyelés, higgadság szükségeltetik, hiszen ha belegondolunk, akik anyagi nehézséggel küzdenek, lelkileg is sokkal sebezhetőbbek. Úgy érezhetik, lemaradnak a többiekől, kirekesztődnek, ez szégyent, és sajnos néha irigységet szül. Szégyellik a rászorultságot, és irigylük a másik embert, aki többet visz. Nem lehet könnyű érzés – büszkeséget sutba dobva – adományért sorba állni sem.

„Pontosan ezzel kapcsolatban hadd meséljem el, mi történt velem éppen tegnap! Egy idős bácsi csöngetett be, és azt kérdezte, hogy Mikulásra osztunk-e szaloncukrot, mert szeretne az unokáinak adni, de nincs rá pénze. A szemem akaratlanul is a kezében füstölgő cigarettára tévedt, ő vette

a lapot, mert gyorsan hozzátette: Ezt nem pénzért vettem! Tudja, összegereblyéztem a lehullott cseresznye- és meggyfaleveleket az udvaron, megszáritottam, összevágtam, és azt szívom! Szótlatlanul álltam, egyszerűen nem tudtam erre mit mondani.”

Az egyesület maximális diszkrécióval kezeli az adományozás folyamatát, mindkét fél anonimitását megőrizve. Az egyesület semmilyen információt nem szolgáltat ki arról, hogy ki, mikor, mennyit kapott. Mindazonáltal egy ekkora településen akaratlanul is előfordulnak olyan szituációk, amelyek negatív gondolatokat, érzéseket szülnek. Éppen ezért az egyesület arra szeretné kérni a rákóczi falviakat, hogy tanácsaik, személyes véleményüket osszák meg velünk, akár a fenti kis történettel kapcsolatban is. Ezt megtehetik levélben is, de a jövő évtől szeretnének fórumokat, kerekasztal-beszélgetéseket is szervezni, ahová mindenkit szeretettel várnak, főleg azokat, akik építő kritikával segítenék a munkát.

2010 a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai éve lesz. Az adományok mellett a program nagy hangsúlyt helyez arra, hogy az embereknek másfajta segítséget is nyújtsanak. A gazdasági válság, a klímaváltozás, a nyersanyagok szűkössége miatt meg kell tanulnunk, hogy okosabban gazdálkodjunk a rendelkezésükre álló erőforrásokkal: energiával, idővel, javakkal, képességekkel. Ez a jövő útja.

„Végezetül minden rákóczi falvi lakosnak szeretnék az egyesület és a magam nevében áldott, boldog ünnepeket kívánni!”

Hegedűs Linda

Rodostóban jártunk

Márvány-tenger, Rodostó, Magyarok utcája. Van-e magyar ember, aki meghatódás nélkül tud gondolni ezekre a helyszínekre?

Aligha, hiszen aki valamelyest is jártas a történelemben, rögtön a bujdosó fejedelem, II. Rákóczi Ferenc jut eszébe. És Mikes Kelemen, meg Bercsényi Miklós, illetve a népes kuruckori emigráció tagjai egyen-egyenként. Mert bármilyen politikai széljárás is volt az azóta eltelt évszázadokban, az mindig megkerülhetetlen tény maradt, hogy a nagyságos fejedelem és társai vagyonukat, tekintélyüket, egyéni boldogságukat áldozták a haza oltárán.

Nem csoda hát, hogy ez év szeptemberében magam is könnyekkel küszködve léptem be a rodostói Magyarok utcája 32. számú sarokházába. Az úgynevezett Rákóczi-emlékházba. A favázas szerkezetű, az utca felé erkélyszerűen kinyúló szobákat magába foglaló épület ugyanis II. Rákóczi Ferenc törökországi számkivetettségének egyetlen megmaradt tanúja. Tizenöt éven át szolgálta a fejedelmet ebédlő házként. Sajnos a tényleges lakóház – az utca másik végén volt – és az ebédlő ház melletti kis kápolna, ahol Rákóczi naponként hosszú órákat töltött, mára már elpusztultak.

A kívülről egyemeletesnek látszó ebédlő ház belülről valójában három szintre tagolódik, s több kisebb és nagyobb szobát foglal magába. A második szinten lehet bejutni az épület legnagyobb termébe, a díszes falburkolattal rendelkező eredeti ebédlőterembe, melyet a fejedelem magas rangú török vendégek fogadására is használt.

Az ebédlőterem mellett közvetlenül a dübörgő falépcsőtől rögtön balra pedig egy aprócska szoba fogadja az embert. Itt vetette papírra híres leveleit Mikes Kelemen, a hűséges apród. Ebbe a szobácskába valóban csak a „tenger mormolása” és a „futó szél zúgása” hallatszik be. A Márvány-tenge ugyanis a szoba alatt alig néhány lépésnyire nyaldossa a partokat.

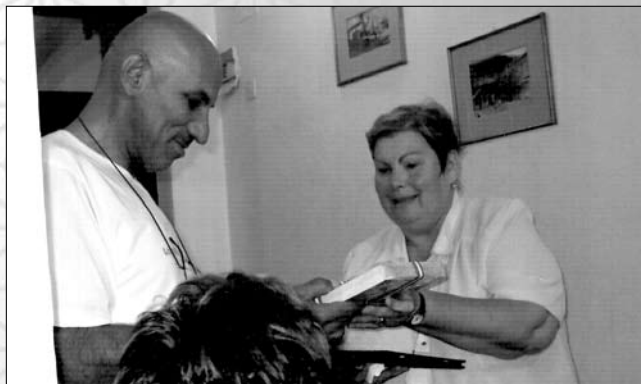
Sokáig néztem a messzeségbe eme szobácska parányi fatáblás ablakán. A lemenő Nap sugarai csillogtak a tenger habjain, s a horizonton hajó bontakozott ki a messzeségből. Mikes Kelemen jelent meg lelki szemeim előtt. Aki talán egykoron ugyanott állt, ahol én, s fürkészte a távot: hátha üzennek Zágomból. Aztán a fejedelmet véltem látni, aki nem engedett a lelki megroppanásnak. Tervezgetett, rajzolt, elefántcsont-faragásokat készített, írt és reménykedett. Micsoda lélek volt ezekben az emberekben! Micsoda méltósággal viselték, élték a számkivetettség napjait. Múltba merengésemet Ali Omár úr hangja szakította félbe. Az emlékház török igazgatója, aki ékes magyar nyelven kezdte a történetet: „II. Rákóczi Ferenc és kísérete 1717. október 10-én érkezett a Dardanellák torkában lévő Gelibolu-kikötőbe. Itt lépett először török földre a fejedelem, majd a mai Edirnébe /egykor Drinápoly/ vezetett az útja. Onnan pedig a Boszporusz partján fekvő Yeniköy faluba. III. Ahmed szultán 1720 elején jelölte ki számára Rodostót, mint végleges tartózkodási helyet. Ide 1720. április 21-én érkezett meg gályával, s itt élt haláláig 1735. április 8-ig...”

Ali Omár úr egyébként nemcsak a nyelvünket beszéli ki-

A Rákóczi-emlékház igazgatójának átadom Tóth Lajos polgármester úr ajándékozó levelét.

(Rodostó, 2009. szeptember 10.)

A Rákóczi-emlékház igazgatójának, Ali Omárnak átadom Rákóczi falva ajándékaént a Rákóczi falva története I. II. III. köteteimet.

válóan, hanem alaposan ismeri a magyar nép történelmét is. Meggyőződése, hogy rokon népek vagyunk, az uraltáji török népekkel rokonít bennünket. Így aztán nagy örömmel fogadta az általunk küldött ajándékot is. A Kedves Olvasónak ugyanis el kell mondanom, hogy Rákóczi falva város ajándékaént Tóth Lajos polgármester úr magyar-angol-török nyelvű kísérő levelével a Rákóczi falva története I. II. III. köteteimet vittük ajándékba és egy nemzeti színű szalaggal ékesített koszorút „Rákóczi falva” felirattal. Egy rögtönzött kis előadás után, melyben Rákóczi falva történetét ismertetem mintegy félszáz hallgató előtt, meghatódva helyeztem el a koszorút a fejedelem mellszobránál. Közben férjem elénekelte a Rákóczi imájaként ismert kuruckori vallásos éneket, a Győzhetetlen én köszálom kezdetűt. „Mutass Jézus, kies földet. Lakásommal adj jó helyet. Ez életben csendességet. Jövendőben idvességet...” – szövege a magyar ének a Márvány-tenger partján. S azzal búcsúztunk Ali Omár úrtól, hogy talán nincs is olyan messze, hogy Rákóczi falva és Rodostó testvérvárosi kapcsolatba lépjen egymással.

Czirmayné Kocsi Róza

„Békében a kultúra és a sport,
háborúban a hadsereg legyen erős.”
(Békepipa)

Elrohant egy újabb év és számadást készítünk a múzeum munkájáról. Amit vállaltunk teljesíteni tudtuk, hiszen országosan ismertté vált Rákóczifalva a múzeum által. A vendégeink száma 17500 fő, ami nem rossz, de a H1N1 mizéria nagyon sok csoportunkat mondatta le, hogy ellátogassanak hozzánk. Így ezek a csoportok tavasszal fognak eljönni.

Kiállításaink 30-40 %-a országos nagymúzeumokban is megállná a helyét, ezért jönnek hozzánk az ország minden részéből. Ez a turizmus.

Igaz még „egyérintős”, de alakulnak kapcsolataink a Kósa méhészettel, Martfűn és Cserkeszlőn a strandokkal, szállodákkal. Már Rákóczi falván a Csilla vendégház is tud vendégeket fogadni.

A válság „hazakényszerítette” az utazókat, így számolnunk kell a hazai vendégekkel. Ez nyugaton 60 % - 40 % arány, nálunk 52 % - 48 %-ra alakult. Tehát komolyan kell venni a magyar utazókat, akik egyre többen kíváncsiak az itthoni lehetőségekre.

Évekkel ezelőtt még nem gondoltuk, hogy a turizmus egy megélhetési forma lesz. Igaz azt sem, hogy a környező gyárak még a föld színéről is eltűnnek.

Egyre többen rájöttek – jönnek, hogy a sorsa saját kezében van. Azok, akik próbálnak megélni és családjukat eltartani, már nem a mások kritizálásával és lehurrogásával töltik az időt, hanem a lehetőségeket kutatják.

Ami újdonság a múzeum körül, hogy keresik az összefogást, mert rájöttek, együtt könnyebb és ebben a világban

rendkívül nagy szükség van „szigetekre”, ahol feltöltődhet és közösségre találhat. Erre nagyon jó példa Földi László a Vasas vízilabdacsapat edzője, aki a csapattal Ausztráliába utazik és egy utazó macink elfér a csomagjában, vagy Húrós Annamária, aki a mindenki által ismert NOX együttes fellépőruháit is elhozta hozzánk. Ő egy Franciaországban sokáig élő ismerősét fogja elhozni a múzeumba, aki világhírű tervezők ruháit gyűjti.

A sort még folytathatnánk, mert sokan csatlakoznak a múzeumhoz. Mi is azzal töltjük az időt, hogy minél színvonalasabb kiállításokat szervezzünk, mert a minőség fog dönteni. Nem lesz alkalom hibázni, mert a vendégek döntenek, hogy eljönnek-e Rákóczi falvára.

Újabb ötleteket is megvalósítunk, ezek közül egy régóta tervezett, a bábszínház. Urbánné Rózsával összefogva már kész műsorunk született. A paravánt Marton Jani és Surinya Jóska bá készítéssel el.

A vásári bábszínház ötvöződik a múzeum stílusával. Valami új dolog lesz, amivel tudjuk a város hírnevét elvinni az országba.

Már szervezzük a múzeumban is, hogy legyen bábéledés. Ez egy újabb vonzerő lenne és így ezt is kiajánlhatjuk programként.

A másik ötletünk a 3.60 m-es kuruc és labanc macik. Ezeket már elvinnék bevásárló központok, csak akkor odamennek az érdeklődők. Ez pedig nem a város fejlődését segíti.

Egyenlőre 2 db-ot fogunk elkészíteni, de 10 db a cél, ez már igazi sereg lesz.

Nagyban hozzájárulhat a nemzetközi megismerésünkhöz és olyan kiállítókat el tudunk hozni, akikre a világ is odafigyel.

Balázs Antal

Csontlegény

A céltalan és értelem nélkül élő társdalom dühöngő cselékké züllik le. Önálló gondolat hiányában könnyen manipulálható. Valós közösséget már nem tud építeni. Az életet teljesen félreértelmezi, ezért csak anyagi javakban való turkálást tartja fontosnak. Nincs szüksége példaképekre, mert vágyaiban ködös önmagát látja. Ösztöneire és nem értelmére hallgat, ezzel ellenségek nélkül is pusztulásra ítéli önmagát.

Balázs Antal

Ha egyedül is futsz a pályán,
a legjobbal versenyezz.

Horváth Imre

Az embereket nem azért szeretjük,
amit ők tehetnek értünk,
hanem azért, amit mi tehetünk
értük.

Lev Tolsztoj

Nostradamus Sakkjátszma: H1 lép N1-re

- I. Magyarország néhány évtizeden belül csak a tankönyvekben lesz megtalálható.
- II. Jáksó Laci és Sebestyén Balázs megmaradt nekünk, ehhez Jézus születése....
- III. Szicíliába szedik össze a maffiózókat, ha végeztek jöhetnek hozzánk.
- IV. Sem a Jóban-rosszban, sem a Barátok köztben nem fog az elkövetkező 100 évben klasszikusokat olvasni senki.
- V. Minden TV-csatornán bünöznek és nyomoznak. A munkanélkülieknek ez lesz az egyetlen lehetőség?
- VI. A BKV Kínából rendel buszokat, rövidesen a sofőrök is jönnek.
- VII. H2N2-re rosál, közben politikamentes B.U.É.K.

Balázs Antal

Csókolom, szia, jónapot!

Régen, gyerekkoromban édesapám azt tanította nekem, hogyha az utcán találkozunk ismerőssel, mindig köszönni kell, köszönni illik. Sőt, ha én gyerekként nem ismertem az illetőt, nekem is kellett mindig köszönni.

Múltak az évek, új világ jött el, új szokásokkal, új trenddel.

Az nem is zavart engem sohasem, ha egy fiatal le „Helló”-zott engem, de köszönt.

Vizsont bejött egy új szokás. Ha ma egy ismerőssel találkozom pl. az utcán, és vele van a gyermek is, én biztosan többes számban köszönök nekik, de a választ csak a felnőttől

kapom, a gyerek rám sem hederít. Az anyuka vagy apuka pedig nem noszogatja ám a csemetéjét az illemre! Köszönj fiam! Á, dehogy; búcsút int és a legnagyobb elégedettséggel tovább mennek.

Hogyan tanulja akkor meg a gyerek az illemet? Ez a jelenség annyira általánossá vált, hogy ma már az a ritka, ha találkozunk egy illendően köszönni tudó kisgyerekes családdal, sajnós.

Muszáj volt leírnom a véleményemet, hiszen már régen kikíváncozott belőle.

Viszontlátásra!

Ulviczki György

Fel nem használt gyógyszerek

Sokszor lehet olvasni, hogy az elhasznált és fel nem használt gyógyszereink károsítják környezetünket. Földünk fenntarthatósága érdekében nemcsak annyit kell tenni, hogy lecseréljük izzóinkat és vászon szatytorral megyünk vásárolni, hanem nagyon sok olyan dolog van, amit a civilizáció hozott magával, mely káros és mérsékelni kell használatát. A beteg állat, akárcsak a beteg ember, a vizet, a talajt szennyező gyógyszereivel még nagyobb teherterhelés a Földnek.

Mivel szervezetünk nem használ el mindent a gyógyszerek közül, így a természetes körforgás során a talajba, majd vizeinkbe kerül a hatóanyag egy része. Ez igen sok problémát okoz növényeinknél és az állatvilágban is.

Szeretném tudni, hogy a helyi gyógyszertár milyen módon ismerteti ezt „vásárlóival”?

- Külön ismertetőnk nincs, de lehetőség van az el nem

használt vagy lejárt szavatosságú gyógyszerek selejtezésére. Erre van rendszeresítve egy gyűjtődoboz és bárki bele dobhatja a felesleget. Nem kell kidobni a szemébe, mert veszélyes hulladéknak számít a gyógyszermaradvány. Innen elszállítják a megsemmisítőbe. A gyógyszerládába járó emberek ki is használják ezt a lehetőséget.

- Van nagyon sok gyógyhatású természetes termék, ami nem gyógyszernek számít, szokták-e ajánlani a betegeknek?

- Ha valaki felírt receptekkel jön természetesen nem, mert nem az a dolgunk, hogy felülbíráljuk az orvosokat. De ha valaki valamilyen tanácsot kér, hogy mit használjon egyes esetekben, ha van rá megfelelő tea, vagy gyógyhatású készítmény, szoktuk ajánlani. Van, aki elfogadja és van, akinek csak a gyógyszer felel meg. Ez mindenkinek a saját döntése.

Jobbágyiné

Ismét találkoztunk

Az 1953/54-ben végzett általános iskolások ismét találkozóira gyűltek össze a Varsány Községi Házban december 12-én. Az 55 éve elbálgató diákok most maguk közé hívták azokat az évfolyamtársaikat is, akik – az akkori szabályok szerint – az úgynevezett „ugratós” osztályba jártak.

Az ősz hajú, 70 éves emberek meghatódva csodálkoztak egymásra, hiszen volt közöttük nem egy, aki a faluból elkerülve, 55 éve nem is látta volt osztálytársait. Az életutat megjárva, ma már inkább a gyerekekről, unokákról szóltak a beszélgetők, Tóth Mária tanárnő pedig hihetetlen memóriával idézte az egykori diákok csínytevéseit.

Sajnálatos, hogy sokan – családi elfoglaltságra hivatkozva – nem jöttek el a találkozóra, pedig mindenki kíváncsi lett volna rájuk is, hiszen olyan gyorsan röpülnek az évek, és egyre több távoznak el örökre, nem kapva több esélyt a találkozásra.

A jelenlévők viszont megfogadták: legkésőbb

öt év múlva, de ha lehet még előbb, ismét összejönnek, hogy újból felidézzék az elmúlt évek egyre szebbnek tűnő eseményeit.

Rákóczifalva, 2009. december 15.

Máté Pál

A világtételek peddig a nem olimpiai sportágak olimpiája.

Már hónapok óta terveztem eme cikk megírását, elküldését csak az élet úgy hozta, hogy e szép, különleges hónapban jelenjen meg, mint a december! Már régebben is írtam cikket híres emberekről, kik településünkről származnak, most is egy ilyen már önök előtt ismert hölgyről, név szerint Makai Erikáról van szó! Ki nem is olyan régen Magyarország és Rákóczi falva hírére vitte el Tajvanra – egy nem éppen nőies sportág, a szumó révén –! 2009. július 12-22-ig Tajvan varázslatos „fogságában éltek”. 24 óras út után mikor már keresztül kasul járták a fél világot szállt le a repülőgép. Majd az akklimatizálódás időszaka következett.

- Tajvan iszonyat káosz – meséli Erika mosolyogva. – Nem tudnak közlekedni az emberek. (A taxi egyébként olcsó.) Nagyon meleg és párás volt a levegő. Egy kis tájfűn volt előttünk és utánunk is. Az emberek barátságosak, mosolyognak, bólogatnak, de nem tudnak nemzetközi nyelven! Az emberek nagyon egyszerű módon, szinte garázsokban élnek. Az esős évszakban bármikor szükséged lehet egy esőkabátra, ezt ott úgy oldották meg, hogy minden házon van egy doboz, benne egy vízhatlan kabát, ha elkap az eső, csak kiveszed, majd máshol beleteszed! Volt egy kutyusos sztori is. Kimentünk a piacra, megláttunk egy ebekkel zsúfolt ketreret, édes kis kölykök voltak. Majd megkérdeztem mennyi a blöki, és megkérdezték melyik része..... Elég rosszul éreztem magam!

Visszatérve történetünk főbb témájához: Tajvan kínai fennhatóság alatt áll. Már elismerték független államként, mi magyarok persze nem! A csarnok olyan szerkezetű volt, mint a kínai madárfészek. Színvonalas megnyitó olyan kaliberrel mint az olimpián! Tajvan pályázaton nyerte meg a jogot, hogy az idén ők rendezhessék meg a világtételeket (a nem olimpiai sportágak olimpiája – szerk.). Négy év múlva Kolumbián a sor. 16 sportág közül mi magyarok 11-ből kvalifikáltuk magunkat! 74 sportolónk jutott ki! Sportáganként voltunk elszállásolva. Orosz, ukrán, tájzföldi, Ausztrálal játszottam. A Japán játékosokkal a 4 közé jutásért, itt sajnos térd sérülésem lett! Végül is kint egy 7. és egy 9. helyet értem el. A 7-diket 48 versenyzőből, a 9-ediket 16-ból! De áll már mögöttem az idén egy svájci EB, mely két napos volt. Itt csapatban bronzérmes lettem, egyéniben 9., openben pedig 5. helyeztet!

Gratulálok a szép helyezésekhez, köszönöm a beszélgetést. kellemes békés boldog karácsonyt és boldog új évet kívánok Neked és családnak! És most már tudom, miért utolsó hónapban kell megjelenni e cikknek, jövőre új év, új remények és csak remélhetjük, hogy a mi gyermekeink is követik e kitaró emberek munkásságát, nem pedig káros, agyrombolt, zombi tekintetű, magukba meredő fiatalok lesznek! Remélem, kinyílnak a nagyvilág felé és rájönnek, milyen színes és csodálatos! Eljutnak ezer meg egy helyre és viszik hírünket mint Erikáék és Társaik!

MPZs

Az NB II. élén a „kézicsapat”...

Az NBII élén a kézicsapat, avagy egy sikeres év, és ami mögötte van...

Miután 2008-ban a csapatunk megnyerte a megyei I. osztályt és megkapta az indulási jogot az NB. II. Dél-kelet-magyarországi régióba, hosszas egyeztetés után a Polgármesteri hivattal és a Szolnoki Főiskolával, támogató vállalkozókkal, klubunk úgy döntött, vállalja a megméretését.

2008 őszén természetesen az „újonc csapatnak” nagyon nehéz dolga volt, mind az utánpótlás nevelés beindításában, mind a mezőnyben való részvételben.

De sikerült a tavalyi bajnokságban kiharcolni a benntmaradást, hiszen a 7. helyen végeztünk.

A nyári időszakban egyeztetünk támogatóinkkal az elvárásainkról, klubunk célkitűzéseiről. Csapatunk azt az ígéretet kapta, hogy a bajnoksághoz szükséges anyagi feltételeket megkapja, de ehhez vállalnunk kell a jó, azaz 1-3. helyen történő szereplést. Természetesen folyamatosan történik játékos mozgás, és úgy sikerült a nyári átigazolásokot lezárni, amely alapján klubunk joggal merete vállalni a kitűzött célt. Fő támogatónk a Szolnoki Főiskola 2009-2010-es szezonban is vállalta a felnőtt csapatban játszó és a főiskolán tanuló hallgatók tandíj mentességét, ami a későbbiekben várhatóan a fiataljaink számára is nagyon fontos szerepet fog betölteni. Mindezek mellett heti 1 alkalommal 2 óra időtartamra megkaptuk a Főiskolától a Tiszaligetben lévő sportcsarnokot edzésre.

Polgármester úrral még az év közbeni egyeztetésünk alapján klubunk tudomásul vette, hogy az önkormányzat nem tudja anyagilag segíteni csapatunkat, ezért is örültünk annak, hogy szponzorok által meg tudjuk oldani az egész évet.

A két fő szponzorunk azonban az őszi rajt előtt nem sokkal tájékoztatott bennünket, hogy sajnos a szeptemberi kezdésre – váratlan okok miatt – az ígért pénzügyi támogatást nem kapjuk meg, ami a költségvetésünk 50% - át tette volna ki.

Természetesen klubunk folyamatosan keresett meg kisebb-nagyobb cégeket, vállalkozókat támogatás ügyében.

Minden évben folyamatosan figyeljük a különböző sporttal kapcsolatos pályázati lehetőségeket, és igyekszünk is megfelelni a kiírások feltételeinek. Kibocsátottunk támogatói jegyeket, melyet segítőinknek kiadva próbáltunk új célcsoportokat elérni, de ez a próbálkozás zömmel sikertelennek bizonyult.

Tájékoztattuk Tóth Lajos Polgármester urat is a kialakult helyzetről, és kértük, hogy próbáljon meg ő is segíteni nekünk, támogatót szerezni. Megkeresésünkre biztosított bennünket, hogy amiben tud, segít nekünk a jövőben is.

Tartsunk ki és ha tudjuk valamilyen úton fizessük ki a számlákat és időközben próbál támogatót keresni. November elején azt a tájékoztatást kaptuk Polgármester úrtól, hogy talált támogatót és az őszi szezont így be tudjuk fejezni és a fennálló követeléseket ki tudjuk egyenlíteni.

Klubunk működése azonban

nem csupán a pénzügyektől függ. Nagy segítség számunkra a rákóczi falvai sportcsarnok rendelkezésre bocsátása Rákóczi falva Város Önkormányzatától, 8 hónapon keresztül heti 2x2 órára a felnőttek és heti 3x1,5 óra időtartamra az utánpótlás nevelés céljából. Ezen felül a 11 hazai mérkőzésre vasárnaponként.

Nagy örömünkre szolgál, hogy Ruskó Zsolt sportszervezővel egyeztetve, a csarnok mindig a megfelelő állapotú és minőségű volt. Többek közt ezért is kapta meg a csarnok szeptemberben 3 évre az NB II-es mérkőzések lebonyolításához szükséges engedélyt a Magyar Kézilabda Szövetségtől.

A hazai mérkőzések lebonyolításában nélkülözhetetlen számunkra Jobbágyiné Incze Erzsébet, Nagy Vilmos, Balogh László, Gáspár László, Korom András és a polgárőrség áldozatos, önzetlen segítő munkája.

Mivel csapatunk Dél-kelet-magyarországi régióhoz tartozik, ezért sok városból látogatnak el városunkba a hazai mérkőzések alkalmával mind szurkolók, mind a csapatok kézilabdásai. Így tehát csapatunk öregbíti városunk hírnevét minden egyes újságikkal, média szerepléssel a régióban.

Az ellenfeleink:

SPORT

Szarvas, Kondoros, Gyula, Békéscsaba, Berettyóújfalú, Újkígyós, Kiskunmajsa. A megyei rangadók szereplői Mezőtúr, Martfű, Törökszentmiklós akikkel mindig kemény, izgalmas mérkőzéseket játszottunk. A mezőnybeli erősségünket jellemzi hogy a tavalyi évben még NB I/B-s Makó KC november elején Vladan Matićot a Pick Szeged - jelenleg az FTC - vezetőedzőjét leigazolta ellenünk, hogy elvigyék tőlünk a 2 pontot, de a küzdelmes mérkőzés döntetlennel zárult.

Nehéz helyzetünk ellenére a csapatunk teljesítette az elvárásokat és az őszi idény végeztével az NBII 2. helyén áll pontazonossággal az 1. helyeztet Újkígyóssal, akiket hazai pályán meggyőző játékkal magabiztosan legyőztünk.

A Kézilabda Klub 2008. évtől kezdődően új alapokra helyezte a csapat utánpótlásának kérdését is. Hiszen a vezetőség hosszú távú terve az, hogy a felnőtt csapatban a jövőben minél több saját nevelésű játékos kapjon lehetőséget, ezzel csökkentve a működési költségeinket, illetve a fiatalok körében népszerűsítsük a

sportágat. Természetesen a végső cél eléréséhez vezető út igen hosszadalmas, és komoly szakmai kihívást jelent vezetőségeknek, edzőnek, játékosoknak egyaránt.

A 2008 – as év a működőképesség megteremtésének az éve volt. Örömmel mondhatjuk, hogy sikerrel tettük a dolgunkat, sok fiatal kezdte el nálunk a sportágat a tavalyi évben, főként a helyi általános iskola 8. osztályos tanulói közül, de csatlakoztak hozzánk szolnoki, szandaszöllősi, tiszaföldvári fiúk is. A Kézilabda Klubnál jelenleg 30 utánpótlás korú játékosal foglalkozunk és szerencsére ez a szám hónapról hónapra növekszik, egyre többen kapnak kedvet a fiatalok közül, hogy nálunk kézilabdázzanak.

2009 – ben az utánpótlás csapat az NBII – es ifjúsági bajnokságban szerepel. Vagyis 18-19 éves ellenfelekkel szemben teszik próbára magukat az átlag 15 éves fiataljaink hétről – hétre. Örömmel mondhatjuk, hogy az idei év végére eljutottak arra a szintre, hogy méltó ellenfelei tudnak lenni olyan csapatoknak is, ahol már évtizedek óta komoly szakmai munka folyik utánpótlás téren. Sőt, az ifjúsági csapatból 4 játékos már a felnőtt csapatunk edzőmunkájában is részt tud venni.

Utánpótlás csapatunk a bajnokságban jelenleg a 10. he-

lyen áll, megelőzve a Szarvas és a Törökszentmiklói Székács KE csapatát. Ez a helyezés a korkülönbséget /3-4 évvel fiatalabbak a többieknél/ tekintetbe véve, figyelemreméltó. A fiatalok elé kitűzött cél a 2009-2010. évi NBII - es ifjúsági bajnokságban a 9 - 10. hely valamelyikének a megszerzése.

Nagy örömünkre szolgál, hogy a tavalyi 8. osztályos gyermekeink közül mindannyian felvételt nyertek szolnoki, illetve Szolnok környéki középiskolákba és ott megállják a helyüket tanulás terén is, hiszen nem csak eredményes kézilabdásokat, hanem a társadalom egészséges, hasznos tagjait szeretnénk nevelni fiainkból. A felnőtt csapatba való beépítéssel lehetőséget adva számukra a főiskolai tandíjmentes-

ségre is akár.

Jelenleg a vezetőség azon dolgozik, hogy sikerrel beindítsa egy fiatalabb korosztállyal 4.-5.- 6. osztályos gyermekekkel is a munkát, ezzel szeretnénk még több gyermek számára lehetőséget adni a kézilabda megismerésére, segítséget nyújtani számukra

az egészséges élet alapjainak megszerzésére.

Reméljük, hogy az évek alatt kidolgozott és látható fejlesztések, szereplések, reklámfelületek kellő hasznosítása alapján klubunk fenntartása biztosított lesz szponzori pénzekből.

Ezúton szeretnénk megköszönni minden támogatónk-nak, segítőknek hogy ebben a gazdaságilag nehéz időszakban is a csapatunk mellett áll, szurkolóinknak az egész éves biztatást. Együttel mindannyiunknak Áldott Békés Karácsonyt és Boldog Új Évet Kívánunk!

Vetési varjú (Corrus frugilegus)

Nagysága kb. 45 cm, szárnyfesztávolsága 80-100 cm. Súlya 300-340 g. Koromfekete színű madár.

Eurázsiaiiban mindenütt megtalálható és fészkelő állat. Magyarországon védett. Eszmei értéke 10.000 Ft.

A faj veszélyeztetettsége és állománycsökkenés miatt 2009. évben az év madarának választották a kék vércsével együtt a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület tagjai.

Szaporodása.

Magas fák ágai között vékony ágakból építi fészket, amit sárral még ki is tapaszt. A csésze formájú fészkekbe 4-5 tojást rak. A fiókákat főleg rovarokkal és más fehérje dús táplálékkal eteti. (Nem magvakkal.) 2-3 hét után repülnek ki a fészkekből.

A varjút főleg az ősz vége felé figyelhetjük meg igazán, amikor óriási csapatokba verődve keresi föl a friss szántásokat, s ott módszeresen szedegeti ki a felszínre kerülő férgeket, rovarokat, csigákat, pockokat, stb. Bár a pockokat inkább a tarka tollú rokona a dolmányosvarjú kedveli igazán. A vetési varjú jóval kevesebb kárt okoz, magvakat csak ínséges időben (rovarok híján) fogyaszt, de ezt a kártételét bőven elnézhetjük neki, mert óriási hasznost hajt a rovarkártevők

pusztításával.

Télen a nagy havak és hidegek idején fölkeresi a kiskertetet is. Diót, hullott gyümölcsöt, sőt a dögöt is eltakarítja.

Nem válogatós a táplálékban, mégis megfoghatott hazánkban is.

Tél idején megfigyelhető, hogy esténként nagy csapatokba verődik és fölkeresi alvóhelyét, a Tisza mentén általában az ártéri erdők csúcsain vészeli át az éjszaka sötétjét. Reggel aztán szétszélednek és mindegyik önállóan keresi meg a táplálékát eme szűkös időben.

Népi megfigyelés, hogy ha kavarogva szállnak a varjak, akkor rövidesen szeles idő lesz.

Ezt én magam is megfigyeltem.

Régen, amikor még rengeteg volt belőle, a szegényebb néprétegek körében közkedvelt eledel volt hazánkban is a varjúpörkölt. Ma már tilos vadászni és befogni Mátyás királyunk címerállatát a varjút.

Igen okos madár, mert figyeljük meg, hogy az utak mentén milyen ügyesen gyűjtögeti az elhullott ételmet (szemetet), de elűtött állatot nagyon ritkán lehet találni. Mindig tudja, hogy melyik pillanatban kell felröppennie a veszély (autó) elől.

Ulviczki György

Varázslatos világ

Akar egy pillanatra István a király lenni vagy a reneszánsz udvar egyik hercegnője?!

Akkor itt a helye! Mi lehetőséget adunk erre!

Beöltözés színházi jelmezekbe, régi korok ruháiba, ismert neves színészek, előadóművészek által viselt ruhákba, a rákóczi falvai Macimúzeumban!

A Nox, és a Unique együttesek fellépő ruháinak megálmodója Rákóczi falva.

Húros Annamária díszlet és jelmeztervező által tervezett és készített ruhákban fotózás.

2010. január 09.-én / szombat/ 14-16 óra között.

Levelezőlap nagyságú fotó: 500 Ft/db

Régies típusú fotó, paszpartuban: 3000 Ft/db

Helyszín: Macimúzeum, Rákóczi falva
Szabadság tér 3.

Információ: Retter Erzsébet 20/568-7736

Kiadja: Rákóczi Lap Baráti Kör Közhasznú Egyesület

Felelős kiadó, felelős szerkesztő: Pappné Benson Mária (pbm)

Tervező-szerkesztő, tördelő: Papp Imre grafikus

E havi számunkat a szerkesztőség tagjai közül írták:

Balázs Antal, Czirmayné Kocsis Róza, Hably Dóra, Feketéné Molnár Zsuzsanna (FMZS), Hajdú Gergely, Hegedüs Linda (HL), Jobbágné Incze Erzsébet, Katona Gizella, Kövér Nikolett, Majorné Pásztor Zsuzsanna, Nagy Tímea, Tóth Kitti, Dr. Túrócziné Páldi Erzsébet, Ulviczki György, Urbánné Kelemen Rózsa

Önkormányzati hírek: Kovácsné Géczy Nelli

Iskolai hírek: Hőnyiné Nagy Erzsébet

A Rákóczi Lapot terjeszti: Bíró Tibor vállalkozó (előfizetés: Bíró Tibor vállalkozónál, 06/20/2226-774).

Rákóczi lap Baráti Kör és a szerkesztőség elérhetősége:

Tel.: 06/20/3917-444, **e-mail:** rakoczilap@freemail.hu

A Rákóczi Lap és a településről más fontos információ olvasható a folyamatosan frissülő községi hivatalos honlapon:

www.rakoczifalva.hu

ISSN 2060-6079

2009. december 04-én megnyílt a Macimúzeum kiállítása:

„Szárnyak alatt”

címmel,

Húros Annamária

budapesti díszlet- és jelmeztervező

munkáiból.

Kiállítás megtekinthető: 2010. január 15-ig

Cím: Macimúzeum, Rákócziútfalva

Szabadság tér 3.

Foto: Balázs Annamária

Január	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	Péntek Ujev Fruzina	Szombat Ábel	Vasárnap Genovéva Benjámín	Hétfő Titusz Leóna	Kedd Simon Edwárd	Szerda Boldizsár	Csütörtök Attila Ramóna	Péntek Gyöngyviré Keve	Szombat Marcell	Vasárnap Melánia	Hétfő Ágota	Kedd Emő Tajána	Szerda Veronika Vera	Csütörtök Bódog	Péntek Lóránt Lóránd	Szombat Gusztáv
Február	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
	Vasárnap Antal Antónia	Hétfő Piroska	Kedd Sára Márió	Szerda Fábián Sebestyén	Csütörtök Zsuzsanna	Péntek Vince Artúr	Szombat Zelma Rajmund	Vasárnap Timót	Hétfő Pál	Kedd Vanda Paula	Szerda Angelika Angyalka	Csütörtök Károly Károla	Péntek Adél	Szombat Gerda Martina	Vasárnap Marcella	
Március	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	Hétfő Ignác Virginia	Kedd Karinola Aida	Szerda Balázs	Csütörtök Ráhel Csenge	Péntek Ágota Ingrid	Szombat Dorottya Dóra	Vasárnap Tódor Rómeó	Hétfő Aranika Jutocsa	Kedd Abigél Alex	Szerda Elvira	Csütörtök Bertold Marietta	Péntek Livia Lidia	Szombat Ella Linda	Vasárnap Bálint Valentin	Hétfő Kolos Georgina	Kedd Juliana Lilla
Április	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
	Szerda Gertrúd Patrik	Csütörtök Sándor Ede	Péntek József Bánk	Szombat Klaudia Alexa	Vasárnap Benedek Napsugár	Hétfő Beáta Izolda	Kedd Emőke	Szerda Gábor Karina	Csütörtök Irény Írisz	Péntek Emánuel Larissza	Szombat Hajnalka	Vasárnap Gedeon Johanna	Hétfő Augusta	Kedd Zalán	Szerda Árpád Benő	
Május	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	Csütörtök Hugó	Péntek Aron	Szombat Buda Richard	Húsévét Vasárnap Izidor	Húsévét Vince	Kedd Vilmos Biborka	Szerda Szerda Herman	Csütörtök Dénes	Péntek Erhard Dusán	Szombat Zsolt	Vasárnap Leó Szaniszló	Hétfő Gyula	Kedd Hétfő Ida	Szerda Tibor	Csütörtök Anasztázia Tas	Péntek Csongor
Június	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
	Szombat Rudolf	Vasárnap Andrea Ilma	Hétfő Emma	Kedd Tivadar Odett	Szerda Konrad	Csütörtök Csilla Noémi	Péntek Béla	Szombat György Debóra	Vasárnap Márk Márkó	Hétfő Ervin	Kedd Zita Mariann	Szerda Valéria Nimród	Csütörtök Péter	Péntek Katalin Kitti		
Július	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	Szombat Fülöp Jakab Munka ünn.	Vasárnap Zsigmond Zoé	Hétfő Timea Irma	Kedd Mónika Flórián	Szerda Györgyi	Csütörtök Ivett Frida	Péntek Gizella Benedgúz	Szombat Mihály	Vasárnap Gergely	Hétfő Ármin Pálma Mira	Kedd Ferenc	Szerda Pongrácz Gyöngy	Csütörtök Szervác Imola	Péntek Bonifác	Szombat Zsófia Szonja	Vasárnap Mózes Botond
Augusztus	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
	Hétfő Paszkál	Kedd Erik Alexandra	Szerda Ivó Milán	Csütörtök Bernát Felicia	Péntek Konstantin	Szombat Júlia Rita	Vasárnap Dezso Pünkösöd	Hétfő Eszter Pünkösöd	Kedd Orbán	Szerda Fülöp Evelin	Csütörtök Hella	Péntek Emil Csanád	Szombat Magdolna	Vasárnap Janka Zsanett	Hétfő Angela Petronella	
Szeptember	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	Kedd Tünde Kund	Szerda Kámen Anita	Csütörtök Klotild Kevin	Péntek Bölcsü	Szombat Fatime	Vasárnap Norbert Cintia	Hétfő Róbert Roberta	Kedd Medárd Zaránd	Szerda Félix Annabella	Csütörtök Margit Gréta	Péntek Barnabás Barna	Szombat Viló	Vasárnap Antal Anett	Hétfő Vazul Herta	Kedd Jolán Vid	Szerda Jusztin Arany
Október	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
	Csütörtök Laura Alida	Péntek Arnold Levente	Szombat Gyárfás Dina	Vasárnap Rafael	Hétfő Alajos Leila	Kedd Paulina	Szerda Zoltán Edua	Csütörtök Iván Maxim	Péntek Szombat János Pál	Vasárnap László	Hétfő Levente Irény	Kedd Péter Pál	Szerda Pál			
November	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	Csütörtök Tihamér Annamária	Péntek Otto Ottokár	Szombat Kornél Soma	Vasárnap Ulrik Babett	Hétfő Emese Sarolta	Kedd Csaba	Szerda Apollónia Apolka	Csütörtök Ellák Edgár	Péntek Lukács Marina	Szombat Amália Alma	Vasárnap Nóra Lili	Hétfő Izabella Dalma	Kedd Jenő	Szerda Órs Stella	Csütörtök Henrik Roland	Péntek Valter
December	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
	Szombat Endre Elek	Vasárnap Frigyes Kamill	Hétfő Emília Eszterla	Kedd Illés	Szerda Dániel Daniella	Csütörtök Magdolna Magda	Péntek Lenke Borisz	Szombat Kinga Kincső	Vasárnap Kriszta Jakab	Hétfő Anna Anikó	Kedd Olga Liliána	Szerda Szabolcs Alina	Csütörtök Márta Flóra	Péntek Judit Xénia	Szombat Oszkár	
Január	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	Vasárnap Boglárka Boglár	Hétfő Lehel Oszéb	Kedd Hermina Kira	Szerda Domonkos Dominika	Csütörtök Krisztina Kriszta	Péntek Berta Bettina	Szombat Ibolya Afródité	Vasárnap László Eszmeralda	Hétfő Emőd	Kedd Lórcin	Szerda Zsuzsanna Tibor	Csütörtök Klára Leticia	Péntek Ipoly	Szombat Marcell Maximilián	Vasárnap Mária	Hétfő Ábrahám Rókus
Február	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
	Kedd Jácint Arika	Szerda Ilona Ilka	Csütörtök Huba	Péntek István Allamal.ünn.	Szombat Sámuel Hajna	Vasárnap Sámuel Mirjam	Hétfő Bence Sződónia	Kedd Bertalan Jonatán	Szerda Lajos Patricia	Csütörtök Izsó Tália	Péntek Gáspár	Szombat Ágoston	Vasárnap Beatrix Erna	Hétfő Rózsa	Kedd Erika Bella	
Március	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	Szerda Egyed Egon	Csütörtök Rebeka Dorina	Péntek Hilda	Szombat Viktor Lőrinc	Vasárnap Rozália Róza	Hétfő Friderika	Kedd Máté Mirella	Szerda Móric	Csütörtök Tekla Lina	Péntek Gellért Mercédesz	Szombat Eufrozina Kende	Vasárnap Jusztina	Hétfő Adalbert	Kedd Vencel	Szerda Mihály	Csütörtök Jeromos Médea
Április	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
	Péntek Zsófia Hildegárd	Szombat Diána	Vasárnap Vilhelmina Dorján	Hétfő Friderika	Kedd Máté Mirella	Szerda Móric	Csütörtök Tekla Lina	Péntek Gellért Mercédesz	Szombat Eufrozina Kende	Vasárnap Jusztina	Hétfő Adalbert	Kedd Vencel	Szerda Mihály	Csütörtök Jeromos Médea		
Május	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	Péntek Malvin	Szombat Petra	Vasárnap Helga	Hétfő Ferenc Edvin Zóra	Kedd Aurél Galina	Szerda Brunó Renáta	Csütörtök Amália	Péntek Koppány	Szombat Dénes	Vasárnap Gedeon	Hétfő Brigitta Gitta	Kedd Miksa	Szerda Kálmán Ede	Csütörtök Helén Heléna	Péntek Teréz	Szombat Gál Aurélia
Június	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
	Vasárnap Hedvig Hédi	Hétfő Lukács	Kedd Nándor	Szerda Vendel	Csütörtök Orsolya Orsika	Péntek Eld Korinna	Szombat Gyöngyi Nemz.ünn.	Vasárnap Salamon	Hétfő Blanka Bianka	Kedd Dámtár Amanda	Szerda Simon Szabrina	Csütörtök Simonetta	Péntek Nárcisz	Szombat Alfonz Zenóbia	Vasárnap Farkas	
Július	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	Hétfő Mindenszentek Marianna	Kedd Achilles	Szerda Győző Hubert	Csütörtök Károly	Péntek Imre Tétény	Szombat Lénárd	Vasárnap Rezső Csenger	Hétfő Zsombor	Kedd Tivadar Szibilla	Szerda Réka Ariel	Csütörtök Márton Martin	Péntek Jónás Renátó	Szombat Salvia	Vasárnap Aliz	Hétfő Albert Lipót	Kedd Odón Edmond
Augusztus	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
	Szerda Hortenzia Gergő	Csütörtök Jenő	Péntek Erzsébet Zsóka	Szombat Jolán	Vasárnap Olivér	Hétfő Cecilia	Kedd Kelemen Klementina	Szerda Emma	Csütörtök Katalin Katinka	Péntek Virág	Szombat Szabina	Vasárnap Stefánia	Hétfő Brenda	Kedd András Andor		
Szeptember	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	Szerda Elza	Csütörtök Melinda Vivien	Péntek Ferenc Olivia Xavér	Szombat Borbála Barbara	Vasárnap Vilma	Hétfő Miklós Dóniz	Kedd Ambrus	Szerda Mária Marion	Csütörtök Natalia Natasa	Péntek Judit Loretta	Szombat Árpád	Vasárnap Gabriella	Hétfő Luca Otília Lúcia	Kedd Szilárd	Szerda Tamás	Csütörtök Dávid Zsóárd
Október	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
	Péntek Lázár Olimpia	Szombat Augusta	Vasárnap Viola Violetta	Hétfő Teofil	Kedd Tamás	Szerda Anikó Zénó	Csütörtök Viktória Niké	Péntek Ádám Éva	Szombat Karácsony Eugénia	Vasárnap István	Hétfő János Apor	Kedd Kamilla	Szerda Tamás Tamara	Csütörtök Dávid Zsóárd	Péntek Szerda Darinka	

2010

Rákóczi Nap Baráti Kör